

REPUBLIKA

ROK II.

ŁÓDŹ, ŚRODA 5 LISTOPADA 1924 r.

NUMER POJEDYNCZY 15 GROSZY

№ 302

REDAKCJA i ADMINISTRACJA, PIOTRKOWSKA 49.

TELEFONY: REDAKCJI 27-24, ADMINISTRACJI 22-14.

WYDANIE PORANNE.

GODZINY PRZYJĘĆ REDAKCJI 6—7 POPOŁUDNIU
REKOPISÓW NIEZAMÓWIONYCH NIE ZWRACA SIĘ

Korfanty chce być premierem

Sprawy o oszustwa podatkowe.—Wielki koncert prasowy Korfantego.—Sanacja skarbu naruszyła interesy gospodarcze Polski.—Nowy program ekonomiczny i polityczny.—Walka z obszarnictwem i narodową demokracją.

Warsz. kor. „Republiki” donosi:

W kołach politycznych śledzą obecnie z wielkim zainteresowaniem postępy akcji Korfantego na gruncie warszawskim, który stanął tu mocną stopą przez nabycie „Rzeczypospolitej” i dokonany rozłam pomiędzy chadecją, której jest przywódcą, a narodową demokracją.

Pierwszym zadaniem Korfantego jest obecnie wyjaśnienie ciążyących nań zarzutów o udziale jego w górnośląskich machinacjach podatkowych, popełnionych przez baronów węglowych i żelaznych, Korfanty twierdzi, że jest on zupełnie niewinny, natomiast kieruje podejrzanie na pp.: Benisa i Zygmunta Seydę ze związku ludowo-narodowego. Równocześnie p. Korfanty zabiega o zapewnienie sobie wpływu na opinię publicz-

ną, dążąc drogami, wytkniętymi przez Stinesa. Do posiadanych już dwu potężnych organów pracy, a mianowicie: „Polonii” w Katowicach i „Rzeczypospolitej” w Warszawie ma on zamiar przyłączyć obecnie najpoczytniejsze pismo w Polsce i najwpływowcze w b. obszarze austriackim, a mianowicie Krakowski „Ilustrowany Kurjer Codzienny”. Według obiegających pogłosek złożył on już ofertę wydawcy tego dziennika, p. posełowi Marjanowi Dąbrowskiemu. Jest to obiekt olbrzymiej wartości, gdyż dochodowość „Kurjera” obliczona jest przez rzeczoznawców na 20.000 dolarów miesięcznie, wartość zaś całego wydawnictwa na 1 milion dolarów. Jak dotychczas p. Dąbrowski nie ma zamiaru pozbywać się swych wydawnictw; wówczas opinia polska może być świadkiem walki dwu wielkich koncernów prasowych.

Prasa jednak nie jest celem p. Korfantego, ale tylko środkiem. Dążeniem jego jest sfornowanie przez siebie nowego gabinetu z p. Grabskim, jako ministrem skarbu. Dotychczasowa sanacja skarbu, acz sama przez się udana, nie dała dobrych rezultatów ekonomicznych. Celem p. Korfantego jest stworzenie nowych wytycznych polityki polskiej, opartych na przesłankach gospodarczych, uniemożliwiających równocześnie otrzymanie większych pożyczek zagranicznych, o które p. Korfanty przeprowadził już starania.

Pracuje on w tym kierunku w klubie sejmowym chadecckim i gdyby koncepcje jego zostały przyjęte, chadecja rozpoczęła agitację, celem przeprowadzenia nowych wyborów do Sejmu.

P. Korfanty ma nadzieję skaptowania

sobie przy przyszłym układzie sejmowym partii robotniczych przez zapowiedź pełnego uruchomienia przemysłu przy pomocy pożyczek zagranicznych, oraz żydów drogą zasadniczych zmian w programie handlowym i podatkowym. Dla mniejszości narodowych słowiańskich i niemieckich p. Korfanty proponuje szereg układow wewnątrzpolitycznych, partiom zaś chłopskim zapewni szeroką reformę rolną.

Ogólnie przyszły program polityczny Korfantego daje się scharakteryzować przez pchnięcie Polski na międzynarodowe tory wielkiego kapitalizmu, przy uwzględnieniu interesów społecznych na wzór niemiecki. Cały impet ataku ma być natomiast skierowany na obszarników i ich interesy, bronione przez endecję.

Rekonstrukcja gabinetu p. Grabskiego w toku.

Posel Thugutt o swej kandydaturze na ministra spraw wewnętrznych

Warsz. kor. „Republiki” telefonuje:

Przed kilku tygodniami „Republika” donosiła, że w rządzie zostaną dokonane zmiany.

Byłszy pierwszym pismem w Polsce, które zapowiedziało wejście do gabinetu p. St. Thugutta. Obecnie znajdujemy się w przededniu rekonstrukcji gabinetu czego już nie starają się zataić.

Wczoraj p. Thugutt odbył pierwszą konferencję w sprawie objęcia feli ministerstwa spraw wewnętrznych w rządzie p. Grabskiego.

Sprawa ta została pozytywnie załatwiona po wyjaśnieniu stosunku p. Thugutta do „Wyzwolenia”, gdyż jak wiadomo rząd Grabskiego jest rządem bezpar-

tyjnym, w skład którego wchodzi ministrowie nie należący do żadnego stronnictwa.

CO MÓWI P. THUGUTT.

Wobec wiadomości o zamierzonym wejściu przez p. Thugutta do gabinetu zwróciliśmy się do niego z prośbą o wypowiedzenie swego zdania w sprawie rekonstrukcji gabinetu.

P. Thugutt oświadczył:

— Rekonstrukcja musi nastąpić! Na to jest przygotowany cały sejm, cały kraj i zdaje się, że również sam rząd.

Szkoda tylko, że rekonstrukcja nie nastąpiła wcześniej. Im później jednak

nastąpi tem więcej za sobą pociągnie trudności.

Na zwróconą przez nas uwagę, iż w pogłoskach rekonstrukcyjnych wymienia się nazwisko p. Thugutta, jako przyszłego ministra spraw wewnętrznych, p. Thugutt odrzekł, że to, to tylko pogłoski.

— Nikt się do mnie nie zwracał z tego konkretnie.

— A gdyby się zwrócił? — zapytaliśmy.

— To bym się musiał namyśleć — odpowiada p. Thugutt.

Jednak muszę stwierdzić — wywodzi p. Thugutt, że ministerstwo spraw wewnętrznych jest tym ministerstwem, któremu trzeba jaknajenergiczniejszego, moc

nego i rozumnego kierownika.

— Ale bynajmniej dodaje skromnie p. Thugutt — nie jestem przekonany, abym mógł się uważać za człowieka do tego powołanego.

Tyle p. Thugutt, który oczywiście nie może nic innego powiedzieć.

DALSZE ZMIANY W GABINECIE.

Sprawa dalszej rekonstrukcji jeszcze nie została konkretnie załatwiona. Jak wiadomo p. Darowski podał się do dymisji. Dymisja ta jednak będzie załatwiona łącznie z innymi.

Sprawę rekonstrukcji ujmie obszernie premier Grabski w swem czwartkowym przemówieniu w Sejmie.

Czechy prowadzą samodzielną politykę wobec Rosji.

Łoskwa, 4 listopada.

Agencja Wschodnia.

Przedstawiciel Czechosłowacji, Girs, udzielił „Izwiestji” wywiadu, przedstawiając stanowisko swego rządu w związku z uznaniem sowiektów przez Francję.

Girs podkreślił tradycyjną przyjaźń między Rosją a Czechami, nadmienając

przytem, że w sprawie stosunku Czechosłowacji do Rosji wypowiedział się już Benesz w swem ostatnim ekspozycie.

„Uznanie Sowietów przez Francję — mówił Girs — nie wpłynęło wcale na zmianę stanowiska Czech, które wobec Rosji prowadziły zawsze politykę samodzielną, dowodem czego jest iż już w roku 1922 zawarł tymczasowy układ.

Konferencja międzynarodowa w Waszyngtonie

Wiedeń, 4 listopada.

Agencja Wschodnia.

„United Press” donosi z Waszyngtonu, że w końcu grudnia, lub w pierwszych dniach stycznia odbędzie się tu w Waszyngtonie wielka konferencja, handlowa, która zajmie się m. in. również sposobami wykonania planu Davensa.

W konferencji weźmie udział trzydzieści do czterdzieści państw.

Konferencja ma być wstępem do zjazdu międzynarodowego izb handlowych, który ma się odbyć w czerwcu 1925 r. Prezydent międzynarodowej izby handlowej, Besth, oświadczył, że Stany Zjednoczone nie wezmą udziału ani w konferencji brukselskiej, ani waszyngtońskiej.

Straszna katastrofa lotnicza w Gdańsku.

Gdańsk, 4 listopada.

Dziś o godzinie 9-ej rano w porcie lotniczym w Gdańsku wydarzyła się straszna katastrofa lotnicza.

Aparat pasażerski linii E.A. G. przeobrażony z wojskowego niemieckiego dwupłatowca płóciennego przez nasadzenie kabiny dla pasażerów strzaskął się przy lądowaniu wskutek tego, że sterowce nie wytrzymały zbyt silnego naporu wiatru.

Aparat ten wiozł z Malborka do Gdańska trzech pasażerów. Pilot Jacobs i wszyscy pasażerowie — zabici.

TRAKTAT LOTEWSKO - DUNSKI.

Polska Agencja Telegraficzna.

Ryga, 3 listopada.

Został tu podpisany traktat handlowy lotewsko - duński. Traktat ten oparty jest na zasadzie największego uprzywilejowania.

PONOWNE ZJEDNOCZENIE CHIN.

Polska Agencja Telegraficzna.

Londyn, 4 listopada.

„Times” donosi z Kantonu, że Sun-Yat-Sen udeje się w tym tygodniu do Pekinu, aby odbyć naradę z przedstawicielami Chin północnych. Zamierza on zwołać konferencję narodową celem ponownego zjednoczenia Chin.

Londyn, 4 listopada.

Mac Donald złożył dzisiaj wieczorem królowi dymisję gabinetu. Król przyjął dymisję i wezwie następnego Baldwina, który prawdopodobnie przyjmie mi-
sję utworzenia nowego gabinetu.

ZNIESIENIE OGRANICZEŃ DEWIZOWYCH W NIEMCZECH.

Polska Agencja Telegraficzna.

Berlin, 3 listopada.

Prezydent Rzeszy Ebert podpisał dekret, anulujący przeważną część dotychczasowych przepisów w zakresie handlu walutami. Dekret ten znosi zakaz wywozu banknotów, instytucje komisarzy dewizowych i t. d. Dzienniki uważają rozporządzenie to za powrót do normalnych stosunków, do zasad wolnego handlu oraz widzą w tem dowód ustalenia się wartości pieniądza.

Sejm znów rozebrzmiał odgłosem policzków.

Poseł Rabski dwukrotnie spoliczkowany przez posła Miedzińskiego

Warsz., kor. „Republiki” telefonuje:

Wczoraj o godzinie 1 w południe w kuluarach sejmowych do p. Władysława Rabskiego, posła sejmowego z narodowej demokracji i feljtonisty „Kurjera Warszawskiego”, który znajdował się w towarzystwie posłów Stefana Dąbrowskiego, i ks. Nowakowskiego, zbliżył się poseł pułkownik Miedziński w towarzystwie posła Kościalkowskiego. Po ostrej wymianie słów poseł Miedziński czynnie znieważał p. Rabskiego.

Powód zajścia był następujący: W „Kurjerze Warszawskim” pojawił się przed kilku dniami feljton p. Wł. Rabskiego, łączący klub sejmowy „Wyzwolenia” w ogóle, a posła Miedzińskiego w szczególności. Pułkownik Miedziński posłał p. Wł. Rabskiemu sekundantów. Wczoraj pojawił się drugi feljton p. Wł. Rabskiego, zawierający szeroko rozprawione oświadczenie, że p. Wł. Rabski nie czuje się zobowiązany do dawania satysfakcji za swoje artykuły.

Ten drugi feljton był powodem ostrego słownego zaregowania pułk. Miedzińskiego przeciwko inwektywom, za które p. Rabski odmawia ponoszenia odpowiedzialności. P. Rabski odpowiedział słowną obelgą, po której pułkownik Miedziński zareagował czynnie. Posłowie powstrzymali p. Rabskiego od rzucenia się na pułk. Miedzińskiego. Powstrzymał go przez posłów p. Rabski zawołał: „Takiego... trzeba zabić”. Pułk. Miedziński wyjął wówczas rewolwer i powiedział: „Spróbuj, strzelać”.

Zajście uczyniło ogromne wrażenie

w Sejmie i żywo jest komentowane w grupach poselskich.

SZCZEGÓŁY ZAJŚCIA.

„Kurjer” warszawski podaje następujące szczegóły:

W głównym kuluarze gmachu sejmowego, wiodącym do sali posiedzeń, stali obok siebie pp. Miedziński i Kościalkowski. W chwili, gdy mimo nich przechodził pos. Rabski w towarzystwie pos. ks. Nowakowskiego, odezwał się głośno p. Miedziński:

— Oto jest ten szubrawiec Rabski!

Słyszając to p. Rabski rzucił pod adresem p. Miedzińskiego jakieś słowo obelżywe, na co p. Miedziński odpowiedział policzkiem.

P. Rabski rzucił się na przeciwnika z podniesionymi pięściami.

Poseł Miedziński chroniąc się przed uderzeniem wymierzył posłowi Rabskiemu drugi policzek.

Zaalarmowani hałasem posłowie, znajdujący się w kuluarach, podbiegli by rozdzielić obu przeciwników.

Po chwili kiedy zaczęło się uciszać poseł Rabski zawołał:

— Zastrzeliliby go należało!

Poseł Miedziński wyjął rewolwer, wołając:

— Spróbuj!

Posła Rabskiego uprowadzono w głąb sali posiedzeń, a poseł Miedziński w towarzystwie posła Kościalkowskiego udał się do kuluarów bufetowych.

ARTYKUŁ P. RABSKIEGO.

Ustęp artykułu posła Rabskiego w Kurjerze Warszawskim, który miał spowodować wyżej opisane zajście między aktorem i posłem Miedzińskim, brzmi jak następuje:

„A po tych trzech sprawach przyszła onegdaj chwata. Mianowicie jeden z posłów lewicowych uznał za właściwe przysłać mi sekundantów, a jako motyw „sprawy honorowej” podał mój artykuł p.t. „Wyzwolenie a Sienkiewicz”, w którym zgodnie z oburzeniem opinii narodowej potępiłem skandaliczną interpelację posła „Wyzwolenia”, w izbie poselskiej. Jak wiadomo, chodziło o immunizację skonfiskowanego piśmidła, które zbeszczyło imię wielkiego poety i obywatela. Chodziło o interpelację, do której dołączony był cały numer z paszkwilem na Sienkiewicza, i która cały ten numer zwolniła od konfiskaty i wypuściła na Polskę. Więc żadnej wartości nie miało wyjaśnienie późniejszych interpelantów, że chodziło im właściwie o inny artykuł skonfiskowanego numeru, bo faktycznie dzięki ich protestowi i grze politycznej, cały numer bez wyjątku odzyskał prawo głosu i już dziś może wędrować po gościńcach wiejskich, podając w pogardę imię czwartego wieszca narodu i zaturując swem chamstwem, głupstwem i bolszewizmem duszę ludu polskiego.

Wystąpiłem tedy przeciw działalności ci politycznej klubu „Wyzwolenia” na gruncie sejm polskiego. Nie zwalczałem nikogo osobiście. Zwalczałem klub i jego robotę poselską. A jednak jeden z 17 „interpelantów” raczył zaproponować

mi... przejażdżkę do lasu. Awantura, sekundanci, protokoły, ewentualnie dwa lub cztery strzały i według zasad honorowych” wszystko to miało być kłódką na usta niewygodnego publicysty.

Za pozwoleniem! Mogę z zupełnym spokojem i z bezwzględna pewnością, że nawet mało kto z wrogów, a już niewątpliwie nikt z moich przyjaciół nie posądzi mnie o brak rycerskości, oświadczyć publicznie: „Odmówiłem”. Tak! Żadnych sekundantów, żadnych pertraktacji, żadnych protokołów, tylko prosta odpowiedź przez dwu uproszonych kolegów: „Sprawa należy do sądu marszałkowskiego. Tam radzimy się zwrócić”.

KLUBY POSELSKIE O ZAJŚCIU.

Warsz., kor. „Republiki” telefonuje:

Do późnego wieczoru obradował w sprawie zajścia Miedziński — Rabski związek ludowo - narodowy, którego p. Rabski jest członkiem.

W uchwale swej klub stwierdził, iż zajście to miało charakter napaści ze strony p. Miedzińskiego i wobec tego zabrano p. Rabskiemu traktowania tej sprawy jako honorowej. Stwierdzono ponadto, że feljton p. Rabskiego był wymierzony nie przeciwko p. Miedzińskiemu lecz całemu „Wyzwoleniu”, dodając jednocześnie, że pojedynki publicystów są niedopuszczalne. „Wyzwolenie” zaś uchwaliło rezolucję, w której się solidaryzuje ze stanowiskiem p. Miedzińskiego i stwierdza jednocześnie, że artykuł o Sienkiewiczu, a który spowodował zajście nie jest wyrazem opinii stronnictwa.

Witos domaga się rozwiązania Sejmu.

Premjer Piasto-Chjeny uważa, że przemysł Polsce jest niepotrzebny!

PRZEBIEG POSIEDZENIA SEJMU.

Warszawa, 4 listopada.

Przystąpiono do dalszych rozpraw nad preliminarzem budżetowym.

MOWA POS. CHACIŃSKIEGO (Ch. D.)

Pierwszy z kolei zabrał głos poseł Chaciński (Ch. D.). Mówca podniósł przedewszystkiem, że dotychczasowy przebieg dyskusji, jakoteż niedawny zarżar na terenie Sejmu odsłonił chorobę, na którą cierpi nasz Sejm, a na imię jej bezsilność i niemoc parlamentarna, wskutek czego zarżar z małymi wyjątkami nie były dotąd nigdy wyrazem większości. Z systemem rządów parlamentarnych trzeba zerwać. Aby dojść do tego celu należy po zmianie ordynacji wyborczej rozwiązać Sejm i rozpisać nowe wybory.

Przechodząc do kwestji polityki zagranicznej mówca oświadcza, że nie podziela optymizmu p. ministra spraw zagranicznych, jakoby nam już nie groziło. Narady 55 państw nad sprawą pokoju są wprawdzie znacznym postępem, jednak niejakojącym wypadkiem było to, że w Genewie Mac Donald zupełnie świadomie zdaniem posła Chacińskiego, podał w wątpliwość nasze granice zachodnie. Gdybyśmy mieli rękojmię, że Rosja i Niemcy się rozbroją, wówczas i Polska mogłaby to uczynić. Dotąd jednak narada doświadczenie nakazuje nam największą oględność.

Przechodząc do omawiania sytuacji we wnętrzu kraju, mówca stwierdza, że jest ona ciężka. Wiemy, że Polska nie jest krajem jednolitym etnograficznie i chcąc z tego wyciągnąć jakieś konsekwencje należy zrobić zastrzeżenie, że nasze stosunki z mniejszościami mogą być ułatwione tylko wewnątrz państwa na zasadzie współpracy. Pierwszym krokiem w tym kierunku były ustawy językowe. Współzycie, do jakiego dążymy, jest jednak znacznie utrudnione wystąpieniami mniejszości, szkodzącymi Polsce.

Co do sytuacji gospodarczej, w szczególności kryzysu gospodarczego, jako naczelne zagadnienie mówca wysunął konieczność utrzymania nowej waluty.

Kończąc swoje przemówienie poseł Chaciński oświadcza, że jeżeli chodzi o stanowisko jego stronnictwa do obecnego gabinetu, to streszcza się ono głównie w stosunku do szefa tego gabinetu i ministra skarbu. Klub mówcy będzie nadal popierał premjera w rozpoczętej akcji sanacji stosunków gospodarczych.

MOWA POS. WITOSA.

Następnie zabrał głos poseł Witos (Piast). Mówca oświadcza na wstępie, że stronnictwo jego nie należy do tych, które starają się osaczać rząd, uważając że są jedynie powołane do ratowania ojczyzny, lub chcą stworzyć atmosferę, która im pozwoliła na powrót do władzy. Zastrzeża się jednak, że musi zanalizować stosunki i wyciągnąć z tego odpowiednie wnioski. W wyniku tej analizy mówca stwierdził, że okres obecny jest okresem niezwykłym. Stronnictwa robotnicze złożyły znaczne ofiary ze swych zapatrywań. Zarówno sejm jak i społeczeństwo przez szereg miesięcy czyniło wszelkie wysiłki, nic więc dziwnego, że uważamy chwilę obecną za chwilę wielkiej próby.

W dalszym ciągu swego przemówienia poseł Witos przechodzi do omawiania poszczególnych działów administracji państwowej. Przedewszystkiem zajmuje się sprawą naszej polityki zagranicznej, oświadcza, że ostatnio nastąpiły fakty, które muszą poważnie zachwiać optymizmem, jaki u niektórych wytworzył się w Genewie. To, co się stało w Anglii zmieni poważnie postać rzeczy, a uznanie przez Francję Rosji sowieckiej, bądź co bądź musi podyktować obywatelowi polskiemu pewną ostrożność. Nie czyniąc jednak tego zarżaru naszymu ministrowi spraw zagranicznych, bo jeżeli nie może oprzeć się na sile faktów i na skonsolidowanych stosunkach w państwie, to cała jego energia i zdolność nie zdadzą się na wiele.

Co do stosunków wewnętrznych poseł Witos dowodzi, że dotychczas nie są one unormowane. Oświadcza jednak, że spełniłby niechęć, gdyby całą wagę tego zarżaru skierował pod adresem rządu obecnego. Zdaniem mówcy stosunki jednak pogorszyły się w udowodnieniu powyższego poseł Witos zajmuje się w pierwszym rzędzie stosunkami panującymi na kresach, przyczem krytykuje ostatnie zarżarzenia, względnie zbyt mało energiczne, jego zdaniem, stanowisko rządu.

„PRZECZ Z PRZEMYSŁEM!”

Przechodząc do kwestji gospodarczej poseł Witos dowodzi, że wogóle gospodarka nasza jest prowadzona wbrew interesom olbrzymiej większości ludności. Będem tu było tworzenie wielkiego przemysłu (!), który obecnie nie posiadając subsydjów, nie tylko nie jest zdolny

do eksportu zagranicznego, ale stracił nawet odbiorców wewnętrznych, którzy zresztą byli odbiorcami przymusowymi. Mam na myśli drobnych rolników. Bezustanne zmiany systemu gospodarczego niepewność z dnia na dzień musiały doprowadzić do wielkiego zubożenia sił. Poseł Witos w dalszym ciągu zajmuje się budżetem na rok 1925, twierdząc, że zarówno dział wydatków, jak i dział dochodów nie są realnymi. Podnosząc znaczenie kredytu dla życia gospodarczego poseł Witos twierdzi, że należy zwrócić się o pożyczki zagraniczne, gdyż nie można zwałać ciężaru wojennego, ciężaru niepodległości na barki tylko jednego pokolenia.

ZA ROZWIĄZANIEM SEJMU.

W zakończeniu swego przemówienia poseł Witos zajmuje się zagadnieniem rozwiązania obecnego sejmu. Oświadcza przytem, że sejm ten nie spełnił swego zadania i powinien być rozwiązany. Jednak zagadnienie nie sprowadza się tylko do kwestji samego rozwiązania sejmu, którego ze względów państwowych ryzykować nie można bez dokładnego zdania sobie sprawy ze skutków.

„Zgadza się szczerze”, oświadcza poseł Witos, na rozwiązanie sejmu tylko pod jednym warunkiem — równoczesnej zmiany ordynacji wyborczej, aby nowe wybory dały Polsce wreszcie jasną większość sejmową. Po doświadczeniach do tychczasowych zrobimy wszystko, aby następny sejm mógł już spełnić swoje zadania.

Co do rządu, kończąc oświadcza mówca — to myśmy go nie stworzyli i odpowiedzialności zań nie bierzemy. Jeżeli popieram jego zamierzenia, to robimy to w interesie państwa i cieszymy się z jego sukcesów, jako sukcesów państwowych. Nie stawiamy ani nie popieramy żadnego z żądań co do usunięcia niektórych ministrów, bo to jest dyktowane interesami partyjnymi.

GŁOS UKRAJNCA.

Z kolei zabrał głos poseł Chruźdzki (klub ukraiński). Mówca stwierdza, że Polska dąży do tego, aby sprawa mniejszości narodowych traktowana była jako sprawa wewnętrzna Polski. Sprawa mniejszości narodowych jest sprawą międzynarodową. Białorusini i Ukraińcy nie zrzekną się ziem, będących w granicach państwa polskiego.

Jako ostatni mówca przemawiał poseł Rogula (białorusin). Mówca ten skarży się na ucisk ludności na kresach, oświadcza, że jedynym środkiem uspokojenia Kresów jest wycofanie z tych ziem policji i administracji polskiej i danie możności ludności białoruskiej wypowiedzenia się o swym losie na zasadzie samostanowienia.

Na tem dyskusję przerwano odracząc, że klub jego zajmuje stanowisko opozycyjne wobec rządu.

Na tem dyskusję przerwano odracząc ją do następnego posiedzenia, które odbędzie się we czwartek o godzinie 3-iej popołudniu.

W komisjach sejmu i senatu.

ZA I PRZECIWIW KREDYTOM ZAGRANICZNYM.

W dniu dzisiejszym obradowała senacka podkomisja kredytowa, na posiedzeniu sprawozdanie przedstawił prezes Banku Gospodarstwa Krajowego Steczkowski z dotychczasowej działalności tej instytucji.

W dyskusji zabrał głos wiceminister Klarner, przyczem omawiał politykę rządu, który trwa na stanowisku, że oszczędności wewnątrz kraju a nie kredyt zagraniczny są dźwignią życia gospodarczego.

Wynikiem obrad było uzgodnienie stanowiska, że należy poczynić wszelkie

starania, aby ułatwić wprowadzenie kredytów zagranicznych do polskiego życia gospodarczego.

ZMIANA STATUTU BANKU POLSKIEGO.

Sejmowa komisja skarbowa przyjęła w 2 czytaniu projekt ustawy o pozbywaniu nieruchomości, przyjętych przez państwo jako dobra bezdziedziczne, a w 2 i 3 czytaniu projekt ustawy o zwolnieniu od podatków i opłat osób, korzystających z prawa eksterytorjalności, wreszcie przyjęto w 2 i 3 czytaniu projekt akcyjny, posiadających mniej niż 25 akcji.

Francesco Nitti przeciw Polsce.

Jest wielu w Europie polityków, którzy wzorem dawnych utopistów społecznych, na zasadzie wymyślonych przez siebie recept zbawienia, chcą reformować państwa i narody.

Wedle zdania tych myślicieli, trzeba tylko trochę dobrej woli; kierowniczych czynników w Europie, ażeby skłócone waśniami społecznymi poszczególne warstwy i narody stworzyły nowy stan rzeczy, lepszy i doskonalszy od poprzedniego. W myśl tych przesłanek radykał włoski, były premier, jeden z tych, który wpływał w znacznym stopniu na decyzję konferencji ambasadorów z r. 1920, uważa: „że zagadnienie Europy, jest zagadnieniem moralnym”.

Tymczasem życie dowodzi, że jest to zagadnienie wybitnie gospodarcze. Anglija i Ameryka walczyły nie o „prawa moralne”, ale o zdobycie niemieckich rynków zbytu. Włochy przystąpiły do wojny po stronie koalicji, bojąc się wzmożenia Austrii. Francji chodziło o węgiel zagłębia Saary; Rosji — o pozbycie się przeciwnika — Austrii, w walce o hegemonję na Bałkanach. Słowem, wszystkim chodziło nie o „wyzwolenie narodów”, ale o poziome interesy gospodarcze, maskowane stworzoną ad hoc frazeologią.

Dla tego też książka Nittiego jest wyrazem marzeń utopisty, który gniewa się że Polska popsuka sielankę rosyjsko-niemiecką i jest przeszkodą na drodze do pacyfikacji Europy. Dla poinformowania bliżej o opinii fantasty i marzyciela podaję tylko te ustępy, które godzą w Polskę. Musimy wiedzieć nie tylko co piszą o nas nasi przyjaciele, ale i wrogowie. I aczkolwiek parlament włoski w roku 1917 pierwszy wypowiedział się za postulatem niepodległej Polski, to jednak nie przeszkodziło to Nittiemu do krzywdzących napaści na Polskę.

Szczególnie Nitti atakuje ostro orędzie prezydenta Ameryki Wilsona. Nie zapominajmy, że punkt 13 tego historycznego oświadczenia z dnia 8 stycznia 1918 roku brzmi: „Ma być utworzone niepodległe państwo polskie, złożone z terytoriów zamieszkałych przez ludność niezaprzeczenie polską. Ma mu być przyznany przystęp do morza, a niezawisłość polityczna i gospodarcza, oraz integralność terytorjalna, mają być zagwarantowane przez umowy międzynarodowe”.

Nitti pisze: „Krzysztof Kolumb wyruszył z Europy szukać drogi do Indji, a odkrył Amerykę. Prezydent Wilson wyjechał z Ameryki z myślą przyniesienia pokoju Europie, a przyniósł zamęt i wojnę (?). Prezydent Wilson myślał o stworzeniu związku narodów, najbardziej przychylny do wzniesienia przegród między niemi”.

Po zwycięstwie ententy mikroby niemalści rozwinęły się w specjalne kultury. Zbudowane z egoizmu narodowego i imperjalizmu, z zachłanności (również w reakcji niemieckiej), Polska, żyjąca ciągle bezładem (?) w pozycji stale promykającej na zewnątrz (?) posiada armję i flotę przed wojną mogłyby utrzymać tylko pierwszorzędne państwa. Polska, której położenie gospodarcze jest katastrofalne, która niema kredytu, ale za to więcej urzędników, niż jakikolwiek kraj na świecie. Polska naogół ma wielkie sny o potęgę na zewnątrz i wzmagając się ruinę na zewnątrz, oddaje się w niewolę, aby sama móc ujarzmić i przy całym swoim nieładzie ma pretensję, aby wziąć pod swoje zwierzchnictwo i panować nad narodami, o wiele od niej samej inteligentniejszymi. Dwie pupilli ententy: Grecja i Polska zupeł-

nie jak niegrzeczne dzieci uprawiają politykę chciwości i wybryków”.

Najdziwniejsze, że Nitti nie widzi zaborów swego państwa, polityki rozbójniczej w stosunku do Słowian i Niemców w Trzeście i Riece, bestjańskich rządów w Trypolisie i wewnętrznego nieładu, który grozi rozsadzeniu państwa.

Idźmy jednak dalej, po linii sofistycznych rozumowań Nittiego.

„Cały system traktatu wersalskiego stoi na błędzie popełnionym co do Polski stworzono ją nie jako szlachetne zadokumentowanie praw narodowościowych, nie powstała Polska etnograficzna, ale wielkie państwo, które tak jak jest, nie może trwać długo, bo posiada całe grupy ludów, które nie mogą spójżyć ze sobą. Polska, która boryka się już z wielkim odsetkiem ludności żydowskiej, nie jest zdolna zasymilować Niemców, Rosjan, Ukraińców, których traktat wersalski nie słusznie jej przysądził, wbrew oświadczeniom Wilsona. (A Włochom czy słusznie przyznano nowe terytoria?). To też, oparłszy się z wysiłkiem nawale bolszewickiej, przy pomocy ententy (?) Polska jako państwo grzęźnie w ustawicznej anarchii konsumuje a nie produkuje, wydatki jej są wprost fantastyczne a nie umie uporządkować swoich dochodów (?) Żadne państwo na świecie nie posuwało się tak daleko w biciu monety papierowej; jest waluta stojąca najniżej wszystkich, jakie są na ziemi (!) Polacy nie umieli zorganizować własnej wytwórczości a czochają na zniszczenie wytwórczości innych (?)”.

Polska oddzielając Niemcy od Rosji, a nawet obrażając je pod względem terytorjalnym, przez korytarz gdański, odbiera im wszelką możliwość ekspansji

na wschód. Nie stworzono narodu polskiego, stworzono państwo militarne, którego głównym celem ma być drażnienie, upokarzanie i wywoływanie zamętów w Niemczech. Polska wyniesiona cudem z wojny, narodziła się nie z mocnego wysiłku ale z nieprzewidzianych okoliczności. (Ładnie wyglądał ten „cud”, gdyby nie tworzono polskich formacji zbrojnych i nie dokonano przepędzenia okupantów!). Ale Polska, która postanowiła wydrzeć Niemcom Górny Śląsk i przeprowadziła jego rozbiór, wbrew plebiscytowi i paktowi, bo plebiscyt pomimo aktów gwałtu (z czyjej strony?) i ofialnie popieranego rozboju wypadł na korzyść Niemiec. Na 1,200,636 głosujących, 717,222 oświadczyło się za Niemcami, a 483,514 za Polską. Górny Śląsk zgodnie z traktatem, z plebiscytem i uczciwością międzynarodową powinien być przyznany Niemcom (?). (Wraz z półmilionową ludnością polską, mieszkającą w zwartych masach (sic!)).

Obok tego istnieje polityczny paradoks Wilna. Miasto to należące do Litwy polacy anektowali samowolnie. (Tak jak Włochy Rijekę). Nadmienić trzeba, że w Rjece jest większość słoweńska, a w Wilnie — polska). Tymczasem Polska która zjednoczenie swoje zawdzięcza cudowi (?) zarabia gorączkowo na własny upadek. Nie ma skarbu, nie ma administracji, nie ma kredytu, nie pracuje a zjada, zajmuje nowe ziemie, rujnuje dawne (!)

Dzisiaj Polska rozdziela dwa najliczniejsze narody Europy: Rosję i Niemcy. Czy można przypuścić długotrwałość tak samowolnego układu? Ważne jest dla Polski chce stworzyć między Niemcami i Rosją jest nonsensem i musi niebawem runąć,

a ponieważ Niemcy stracili kolonie i środki ekspansji zagranicą, należy teraz pchnąć ich ku Rosji!

Czytając książkę Nittiego w tłumaczeniu polskim, wydaną przez „Polskie Tow. Wydawnicze Zjednoczenie”, odnosi się wrażenie, że Francesco Nitti czerpał swoje informacje z niemieckiego wydziału wywiadowczego. Co za troskliwość ojcowska o byt Niemiec i Rosji. Najzagorzalszy nacjonalista niemiecki i rosyjski nie zebrałby tyle oszczerczych materiałów przeciw Polsce, co radykał Nitti. Zdziwiająco, z jaką wspaniałomyślnością rozgrzesza Nitti Niemcy za zbrodnie zaboru i wojny. Zresztą „pro-roctwa” Nittiego, że Polska „nie posiada waluty wartościowej”, że „konsumuje a nie produkuje” należą już do przeszłości. Wiemy, że nie wszystko w Polsce szło tak, jakby należało, że było wiele błędów, ale niech nie zapomina „oskarżyciel” Nitti, że w ciągu kilku lat bytu państwowego, po straszliwym zniszczeniu kraju, po otrzymanym spadku w personele administracyjnym, pozostałym z trzech zaborów, po odparciu napadu bolszewickiego, Polska wyszła z tych zapasów zwycięsko! Zjednoczone Włochy po r. 1871 potrzebowały lat kilkunastu na uporządkowanie państwa i zasymilowanie różnych separatyzmów w jeden organizm państwowy. Śmieszne są pretensje Nittiego, że Polska rozdziela Rosję i Niemcy i dlatego powinna położyć się do grobu... Niemcy i Rosja przekonały się dobitnie, że Polskę pomimo polknięcia strawić nie można.

Dziwnego więc autoramentu jest „radykalizm” p. Francesca Nittiego...

Aleksy Rzewski.

Na gruzach partji liberalnej.

Starania Lloyd George'a o wzmocnienie swego stronnictwa. — Podróż do Ameryki. — „Tories” przeciw „Labour”.

Rezultat wyborów w Anglii dowiódł, iż społeczeństwo angielskie nie uznaje rządów kompromisowych. Zupełnie wyeliminowanie liberalów z życia politycznego i sromotna ich klęska jest najlepszym tego dowodem. Ta niegdyś tak potężna partja, która liczyła zawsze około 300 członków w parlamencie leży dziś w gruzach, a jej przywódca, p. Asquith opłakuje minione dni szczęścia, gdyż pozostał wodzem armji bez sztabu i bez żołnierzy.

Rozkład partji liberalnej rozpoczął się już w roku 1918. Gdy parlament został otwarty po podpisaniu rozejmu Lloyd George z wielkiem zdziwieniem skonstatawał fakt, iż jedna część członków jego partji, którzy należeli do „unji kontroli demokratycznej” z Ponsonbym i Morelem na czele wstąpiła do „Labour Party”, zaś druga część wraz z Simonem i Asquittem na czele utworzyła własną frakcję parlamentarną — niezależnych liberalów.

Wybory, które odbyły się w tym samym roku przyniosły pierwszą porażkę partji liberalnej, gdyż zyskała ona tylko 137 mandatów, podczas gdy unijonści (konserwatyści) otrzymali 376 mandatów. Partja Lloyd George'a składała się wówczas z kilkudziesięciu przemysłowców, których konserwatyści nie chcieli przyjąć do siebie oraz z kilkudziesięciu bogaczy wojennych, którzy oczywiście nie mieli żadnego programu i ślepo szli w ogonku konserwatystów. Wpływy partji liberalnej coraz bardziej malały, a gdy w roku 1922 nastąpił rozłam w Carlton Club, a Bonar Law objął kierownictwo partji konserwatywnej postanowił on raz na zawsze zerwać z tą przybudówką i zupełnie zgładzić liberalów z powierzchni życia politycznego.

W zupełności mu się to udało, gdyż wynik wyborów był następujący:

Konserwatyści 337 mandatów, Partja Pracy 142, grupa liberalna Lloyd George'a 59, grupa liberalna Asquitha 59.

Przy takim składzie parlamentu Lloyd George był zupełnie „nieszkodliwy” i nie odgrywał już żadnej roli ani w parlamencie, ani poza parlamentem.

Bonar Law utrzymywał jaknajserdeczniejsze stosunki z ówczesnym przywódcą opozycji Mac Donaldem i nie raz dał mu do zrozumienia, że dąży do zupełnego zgładzenia dwóch grup, Asquitha i Lloyd George'a. Doszło nawet do tego, że pewnego razu Bonar Law oświadczył Mac Donaldowi, iż chętnie zgodziłby się na to, żeby mandaty partji liberalnej przypadły przy następnych wyborach labourystom.

Lloyd George o tym wszystkim doskonale wiedział i postanowił za wszelką cenę ratować się od upadku.

Pamiętamy doskonale jego podróż do Ameryki, która miała na celu wypowiedzenie się Ameryki za sytemem celnym Mac Kenna, jako jedynym środkiem uchronienia przemysłu angielskiego od ruiny.

Udało mu się to wprawdzie i uratował on partję liberalną tylko od chwilowego upadku.

Po wyborach w grudniu roku zeszłego partja jego objęła funkcję języczka u wagi i jak nam wiadomo popierała rząd Mac Donalda.

Lloyd George jednak ani na chwilę nie zapomniał o przyszłości swej partji, wiedząc, że jest ona zdana na zagładę. Szedł raz na prawo, a drugi raz na lewo, sondując opinie konserwatystów i labourystów. Jakie było jego rozczarowanie, gdy we wrześniu r. b. nareszcie przekonał

się, że zarówno konserwatyści, jak i labouryści dążą za wszelką cenę do wyeliminowania pośrednika, za jakiego powszechnie uważano liberalów, z walki, jaka toczy się między kapitałem a pracą w Anglii.

Postanowił wtedy zemścić się na labourystach i obalić rząd Mac Donalda, wywołując nowe wybory. Zemstę tę przypłacił zbyt drogo.

Partja liberalów zyskała zaledwie około 30 mandatów, a władzę całkowitą obejmą konserwatyści już zupełnie samodzielnie.

Konserwatyści dopięli celu. Niemniej jednak nie można tutaj mimo utraty przez labourystów 40 mandatów mówić o całkowitej ich klęsce.

Labouryści dążyli do zupełnego rozbicia liberalów i to im się w zupełności udało.

Na gruzach partji liberalnej stają teraz oko w oko dwa potężne obozy „torres” i „labour” do walki, która będzie prawdopodobnie bardzo zacięta.

H. PAS.

KOMUNISCI POLSCY OGŁASZAJĄ ARTYKUŁY W NIEMCZECH

Agencja Wschodnia.

Królewiec, 4 listopada.

Centralny wydział partji komunistycznej w Warszawie ogłasza w niemieckiej prasie komunistycznej szereg artykułów o stosunkach w Polsce. W artykułach tych apeluje się do ogółu robotników niemieckich, aby przysłali z pomocą prześladowanym rzekomo i terroryzowanym komunistom w Polsce.

Przegląd tygodniowy.

Ubiegły tydzień przyniósł nam małą niespodziankę.

Rezultat meczu Unionu z ŁKS-em jest wielkim, wprost skandalicznym ciosem dla zielonych.

Union zasłużył na przegraną, bowiem ŁKS. grał wprost koncertowo.

Obecnie ŁKS. ma nadal równą ilość punktów z Turystami, jednak z lepszym stosunkiem bramek.

Dla bliższej orientacji podajemy poniżej stan mistrzostwa I serii:

- 1) ŁTSG. — 4 gr. 6 p. stos. br. 15:5
- 2) ŁKS. — 4 gr. 6 p. stos. br. 11:4
- 3) Turysty — 4 gr. 6 p. stos. br. 10:7
- 4) Union — 4 gr. 2 p. stos. br. 3:12
- 5) Siła — 4 gr. 0 p. stos. br. 4:15

W drugiej rundzie ŁKS. przez romisowany wynik z ŁTSG. oraz przegraną z Turystami stoi obecnie na równym miejscu z tymi ostatnimi. Jednak lepszy stosunek bramek wysuwa ŁKS. na czoło.

Druga seria przedstawia się następująco:

- 1) ŁTSG. — 8 gr. 12 p. — 22:8
- 2) ŁKS. — 7 gr. 11 p. — 31:5
- 3) Turysty — 7 gr. 6 p. — 22:10
- 4) Union — 8 gr. 3 p. — 7:33
- 5) Siła — 8 gr. 1 p. — 7:33

Jak z powyższego wynika zwycięzcy w decydującym spotkaniu przypadnie tytuł mistrza Łodzi, bowiem Union, zajął bezapelacyjnie czwarte miejsce, mając o dwa punkty więcej.

Ł. K. S. — Union 10:0.

Dawno już nie oglądaliśmy tak nadzwyczajnej ruchliwości, szybkości decyzji, wzajemnego zrozumienia współgrania całej jednostki, jak u drużyny ŁKS. na meczu z „Unionem”.

Cała jedenastka stanowiła jedolitą i prawie że równorzędną grupę.

Drużyna ŁKS. przystępuje do zawodów w następującym składzie: Fiszer, Kowalczyk, Piotrowski, Otto, Gabrjel, Fejer, Lange, Śledź, Ałaszewski, Durka.

Union w zwykłym składzie. Z chwilą rozpoczęcia gry ŁKS. z miejscą bierze tempo i zagraża bramce przeciwnika.

Pierwsza bramka dla ŁKS. pada w 7 m. z ślicznej kombinacji środkowej trójki — przez Fejera.

Śledź gra z Langem, ten niedysponowany dnia tego strzela mało.

Wypadki lekkie biało-zielonych niewiecy łatwo obrona, zwłaszcza Piotrowski.

24 m. prowadzi ŁKS. atak prawą stroną. Po ślicznym wysunięciu piłki do Durki, ten ostatni strzałem zdobywa następny punkt.

Po przerwie już w 5 m. z odległości 25 m. strzela Otto ze swej pozycji czwartą bramkę.

Teatr „SCALA”

Warszawska operetka Teatru Nowości.

dyr. Wł. Szczawiński.

We wtorek, dnia 11 listopada b. r.

„Hrabina Marica”

Operetka w 3 aktach Muz. E. Kalmana.

Udział bierze 58 osób.

Bilety w kasie teatru.

721

— Sala „HAZOMIR” Al. Kościuszki 21. —

W sobotę d. 8 b. m. o godz. 8.30

KONCERT UTWORÓW MOJŻESZA MILNERA

z udziałem M. Rudinowa (baryton) Ruth Lewiasz (sopran) Balsam (fortep.) przy akompaniamencie Z. Białostocki. Prelekcja o twórczości Milnera wygłosi dyr. A. Pereiman.

Bilety w cenie od zł. 1.50 do zł. 5, w kasie Hazomiru codz. od 8 do 10 w.

Za ŁKS. przemawia lepsza rutyna i technika, za przeciwnikiem szalona ambicja i forma, wykazania na ostatnich zawodach.

Turyści gościli u siebie Jutrzenkę z Krakowa.

Przyjazd gości wywołał wielkie zainteresowanie, bowiem po uzyskanym zwycięstwie nad faworytem krakowskim uważają obecnie Jutrzenkę w Krakowie za „mistrza bez tytułu”.

W pierwszym dniu spotkali się z Hakoahem, w drugim zaś z klubem Turystów.

Drużyna Hakoah przegrała 2:0; po przerwie sędzia, z powodu złego stanu boiska (deszcz), przerywa zawody.

Goście zareprezentowali się o wiele korzystniej, niż w roku ubiegłym.

Turyści grali słabiej, niż zwykle.

W grze technicznej dorównywali gościom, natomiast ustępowali w taktyce, przytem kombinowali zbyt wiele, aż do utraty piłki.

W klasie C ŁKS. III grała z Concordją.

Ta ostatnia występuje do zawodów z 8 graczami na boisko, gdyż reszta „nie raczyła” zjawić się.

Niebawem jednak boisko opuszcza jeszcze jeden gracz, słowem Concordja gra w 7.

Sędzia, wobec niekompletnego składu drużyny odgwiżdżuje zawody.

B. Gr — an.

Zdeprymowani zieloni przez 10 m. ograniczają się do defenzywy, w przeciwieństwie do czerwonych, którzy całą parą prą naprzód, pracując całą linią.

W 14 m. strzał Durki wypuszcza Werner, a naddiegający Otto zyskuje następny punkt.

Z precyzyjnej centry Śledzia piłkę do staje Durka, przenosi piłkę pod bramkę i podaje ją Ałaszewskiemu, który skończonym rzutem strzela siódmą bramkę.

38 i 40 m. przynosi ŁKS. następne bramki zyskane przez Ałaszewskiego i Fejera.

Na dwie minuty przed końcem zyskuje ŁKS. rzut karny, który Fiszer zamienia na 10 bramkę dla swych barw.

Wynik końcowy 10:0, rogów łącznie 4:1 dla ŁKS.

— ynsz —

ALEKSANDER WERTYNSKI

Trubadur doby współczesnej.

Genjalny piosenkarz i niezrównany wykonawca swych własnych smętnych piosenek Pierrota. Aleksander Wertynski w swym stylowym kostiumie Pierrota daje tylko jeden koncert przed wyjazdem do Ameryki i pożegna Łódź w Niedzielę dnia 9 listopada o godz. 8.30 wieczorem w sali Filharmonji. Wszystkie jego koncerty w Warszawie odbyły się przy doszczętnie wyprzedanych salach. Entuzjazm niebywały. Kto 9-go listopada nie usłyszy Wertynskiego, ten go wogóle nie usłyszy.

Bilety od 2 zł. do 8 zł. sprzedaje kasa Filharmonji.

Lotnictwo, jako sport i technika wojenna.

Wspaniały lot Zeppelinu niemieckiego „Z. R. III.” zbudził swym furkotem z uspienia wszystkie mocarstwa europejskie.

To, co dotychczas było środkiem do uprawiania pożytecznego sportu, lub było używane tylko w celach naukowych, stało się dzięki ogólnemu militarystyce jedynym z fundamentów przyszłego rozwoju eskadr lotniczych, siłą śmiertelnością, narzędziem złych instynktów człowieka.

Już w czasie ostatniej wojny aeroplan odegrał poważną rolę w strategice wojennej. Bombardowanie terenów, okupowanych przez zaborcze wojska niemieckie odbyło się dzięki wysiłkom zeppelinów i pojawienie się na horyzoncie żelaznego orła wróżyło nieszczęście i wywoływało panikę wśród ludności.

Jest to fakt bardzo przykry, że największe zdobycze ducha ludzkiego, wyniki długoletnich studiów uczonych, triumf człowieka nad przyrodą redukuje się do wynalazku nowej maszyny piekielnej, której jedynym celem jest niszczenie ziaren kultury, tej kultury, która stworzyła cud dwudziestego wieku: radio i aeroplany.

Uczyniono ze sportu militarystyczną maskaradę, nowe piekło wojenne, rzucając hasła, nie mające nic wspólnego z fizycznym rozwojem ludzkości, ani z celami naukowymi.

Lotnictwo przeszło zupełnie na usługi admirałów i generałów, i tem samem przestało istnieć, jako bardzo ważny czynnik sportowy.

Posunięto się pod względem zachłanności militarystycznej do tego stopnia, że podzielono lotnictwo na trzy zasadnicze

działy: myśliwski, niszczycielski i obserwacyjny. Samoloty niszczycielskie mogą pomieścić 8,500 klg. bomb oraz kilkadziesiąt karabinów maszynowych.

I to jest największym triumfem współczesnej cywilizacji!

Niemcy posiadają 100 fabryk, przystosowanych do wyrobu samolotów, a nadto przy każdej fabryce są specjalne laboratoria aerodynamiczne. Każda politechnika niemiecka ma wydział lotniczy i każdego roku wychodzą z niej setki inżynierów lotniczych, oraz tysiące pilotów i mechaników.

Według statystyki ilość samolotów pochodzących ze stałego wojska lotniczego przedstawia się następująco:

Francja	— 1800
St. Zjedn.	— 920
Anglja	— 600
Włochy	— 700
Japonja	— 540

Wydatki najważniejszych państw na cele lotnictwa według budżetów na rok 1923 wynoszą:

Anglja	— 450 milj. złotych
St. Zjedn.	— 120 milj. złotych
Włochy	— 65 milj. złotych
Rosja	— 100 milj. złotych
Francja	— 140 milj. złotych
Polska	— 31 milj. złotych

Te cyfry najdosadniej charakteryzują ideologję Europy.

Wzmożona produkcja żelaznych orłów określa najdobitniej pokojowe zamiary tytanów europejskich.

Lotnictwo przeszło z dziedziny sportu do techniki wojennej i stało się jednym z wielu sposobów, zmierzających do zniszczenia dorobku cywilizacyjnego świata.

Dr. F. R.

III URZĄD SKARBOWY Podatków i opłat skarbowych W ŁODZI.

Łódź, dnia 5 listopada 1924 r.

Ogłoszenie.

III Urząd Skarbowy podatków i opłat skarbowych w Łodzi podaje do publicznej wiadomości, że w celu ściągnięcia za ległych podatków skarbowych odbędzie się dnia 7 listopada rb. o godzinie 10 rano drogą publicznej licytacji sprzedaż ruchomości należących do:

1. Matuszewski Władysław, Wiznera 3 urządzenie sklepowe.
2. Strupiechowicz AM., Wiznera 5, maszyna do szycia skróry.
3. B-cia Pile, Wólczńska 168, maszyna do formowania.
4. Kron i Majlech, Wólczńska 167, maszyna krawiecka.
5. Neumarka Gitel, N. Zarzewska 2, 2 szafy do gard. kredens kuchenny.
6. Wolberg Abram, N. Zarzewska 2, szafa do ubrań, tremo.
7. Assia Chana, N. Zarzewska 2, lustro wiszące, szafa do garderoby kredens, stół.
8. Zyskind Berek, N. Zarzewska 2, 2 szafy, 2 kredensy, stół.
9. Jeleń Mordka, N. Zarzewska 7, 2 szafy od ubrań.
10. Kochen Abram, N. Zarzewska 5, zegar ścienny kredens kuch. maszyna do szycia.
11. Szpringer Sura, N. Zarzewska 5, 2 szafy, kanapa, stół.
12. Pawlicka H., Główna 49, urządzenie domowe.
13. Jakubsohn Sz., Główna 50, kredens, kanapa, stół.
14. Fajga Ber, Główna 65, szafa do rzeczy.
15. Sieradzki M., Główna 56, 1 worek mąki pszen. waga stoł. worek grochu.
16. Martbaum L. Główna 60, 4 beczki śledzi.
17. Cytrynowicz L. Główna 53, 1 worek mąki, worek ryżu, worek grochu, 1 beczka śledzi.

18. Rozenfarb M. Główna 53, 1 worek luksusowych orzechów.
19. Martbaum B. Główna 61, maszyna do szycia.
20. Abramowicz I. Główna 65, 2 szafy do garderoby.
21. Botwiński J., Główna 62, szafa do garderoby.
22. Hoffman Sz., Główna 62, szafa do garderoby.
23. Bornstein A., Główna 62, szafa do garderoby.
24. Wajcman J. Główna 65, 4 worki śliwek suszonych.
25. Karal Ch., Główna 60, szafa 2 obrusy, zegar.
26. Prokop Turik, Główna 56, 1 worek mąki i worek ryżu.
27. Sworzyńska M. Rokicińska 11, 2 worki mąki i 1 worek kaszy.
28. Feldman Z., Rokicińska 8, 2 szafy zegar stojący.
29. Kastendajch L. Rokicińska 12, szafa, 4 krzesła warszt. stolarski.
30. Nowak Szlama, Rokicińska 14, 2 szafy, kredens, stół, 2 wagi.
31. Nowak Berek, Rokicińska 22, szafa, kredens, stół, waga.
32. Ligocki Wł. Rokicińska 16, komoda, stół, zegar, ścienny.
33. Kowalski K., Rokicińska 37, 3 worki mąki.
34. Pino D., Rokicińska 37, 2 maszyny do wyrob. pończoch.
35. Lerch Jan, Rokicińska 37, szafa maszyna do pończoch.
36. B-ci Goldberg Rokicińska 43, 3 warsztaty tkackie.
37. Wyrzutowicz St. Rokicińska 47, maszyna do szycia, szafa, stół.
38. Ciesielski E. Rokicińska 47, 2 toalety.
39. Szymanowska Balbina Rokicińska a 65, szafa.

Kierownik Urzędu: (—) Zmigrodzki

Wiadomości bieżące.

LISTOPAD
5
SRODA

Dziś: Kar. Bor.
Jutro: Zach. i Elż.
Wschód słońca o g. 6.36
Zachód o g. 4.02
Wsch. księżycy o g. 1.26 pp.
Zachód o g. 11.25 w.
Długość dnia 9.26
Ubyło dnia g. 7.18

OSOBISTE.

Prezes sądu okręgowego p. Tadeusz Kamiński powrócił z 10-dniowego urlopu i od dnia wczorajszego począł pełnić swe obowiązki.

WYMIANA BILETÓW ZDAWKOWYCH.

W poniedziałek bieżącego tygodnia rozpoczął oddział Łódzki Banku Polskiego wymianę biletów zdawkowych do 50 groszowych włącznie na bilon metalowy. Wymiana odbywać się będzie do dnia 31 stycznia 1925 r., po którym to czasie bilety te tracą swą wartość. (b)

TERMINY WPLACANIA PODATKU DOCHODOWEGO.

Tutejsze związki przemysłowców otrzymały zawiadomienia, iż termin doręczenia nakazów płatniczych na podatek dochodowy przesunięty został na dzień 1 listopada.

Pozatem termin płatności różnicy między zapłaconym już podatkiem według własnego zeznania, a kwotą szacunkową przesunięto na dzień 15 bm. (b)

O ZESPOLENIE DWÓCH TEATRÓW.

Jak się dowiadujemy, wydział oświaty i kultury nosi się z zamiarem zespolenia teatru Popularnego z Teatrem Miejskim pod wspólnym kierownictwem dyrektora Wroczyńskiego.

Scena byłego teatru Popularnego byłaby w pierwszym rzędzie poświęcona sztuce ludowej.

Przy takim zespoleniu zaoszczędzono zostałaby podwójny personel a pozatem teatry uzupełniałyby się finansowo.

Kto nie może być kierownikiem szkoły. Władze szkolne wyjaśniły, iż będą ściśle przestrzegały przepisy dotyczące przyjmowania wykwalifikowanych nauczycieli na stanowisko kierowników szkół.

Nauczyciele, którzy zostali zwolnieni od egzaminów uzupełniających najwcześniej w roku 1922, pomimo długoletniej praktyki nauczycielskiej, w chwili obecnej, jako nieposiadający 3 lat służby w charakterze nauczycieli stałych, nie mogą otrzymać nominacji na kierowników szkół powszechnych. (b)

Uczniowie—niemcy płacą pięciokrotne wpisy. Kuratorjum szkolne okręgu łódzkiego zawiadomiło podwładne sobie organa szkolne, iż dzieci obywateli niemieckich płacić będą w szkołach średnich ogólną takse pięciokrotnie podwyższoną.

Zarządzenie to wywołane jest stosowaniem tej samej metody w stosunku do dzieci polskich w Niemczech. (b)

III miejska ochrona-przedszkole. Wobec bliskiego rozpoczęcia zajęć normalnych w III miejskiej ochronie-przedszkole — wydział oświaty i kultury przypomnia osobom zainteresowanym, iż zapisy działwy w wieku do lat 7-miu przyjmowane będą tylko do końca bieżącego tygodnia, codziennie od godz. 10 do 1 po poł. w kancelarii ochrony przy ul. Kilińskiego nr. 1000 (I-sze piętro).

Poświęcenie izby przyjęć w szpitalu w Kochanówku. W nadchodzącą niedzielę o godz. 3 popoł. odbędzie się w szpitalu umysłowo chorych w Kochanówku uroczyste poświęcenie izby przyjęć.

Otwarcie izby przyjęć zasługuje na uznanie i dowodzi troskliwości zarządu szpitala o wygodę chorych. Jest to ważny krok do zuropeizowania naszego szpitala w Kochanówku. (p)

Zebranie przyrodników. Sekcja przyrodnicza przy łódzkim oddziale Tow. Krajoznawczego zaprasza wszystkich przyrodników zawodowych (ogrodników, leśników, nauczycieli szkół średnich i powszechnych) oraz zwolenników przyrodznawstwa Łodzi i okolicy, nawet nie członków Twa, na swoje pierwsze posiedzenie naukowe w lokalu T-wa Al. Kościuszki 17 (poprzeczna oficyna) w piątek 7 listopada o godzinie 8-jej w. punktualnie. Doktorowa H. Jarmolińska wygłosi referat na tem. „Kalendarz przyrodnicy”.

— Ja swoją drogą nie rozumiem, czy rzeczywiście niemożna się oprzeć pokusie.

— Mówi ci przecie Frania „O czym się nie mówi”, że „gdybym mogła, to byłabym się przecie wstrzymała.

— Proszę pana, takie kobiety nie rozumieją wartości idealnych...

— Ma pan dowód w „O czym się nie mówi”, że jednakże...

— Ależ... ta sama Frania—Poranek, gdy jej Krajewski mówi: „Okradła mnie taka ze wszystkiego, co miałem najlepszego”, pyta: „Zegarek panu złoty wzięła... To już dla niej szczyt wszystkiego...”

— Jednak Frania umiała ostatecznie poświęcić wszystko dla miłości idealnej.

— To pan ma zawsze tyłko uciążliwe dziewczęta.

— Zawsze.

— A jednak Frania z „O czym się nie mówi”, pomimo swej przeszłości, umiała dać dużo szczęścia Krajewskiemu.

— Więc przyjdiesz, najdroższa, nieprawdaż...

— Muszę ci odpowiedzieć, jak Frania z „O czym się nie mówi” Krajewskie mu: „Niby tak dbasz o mnie, żebym ja się nie schodziła z takimi, a chcesz mnie u siebie na noc zostawić... Przecież to także świństwo”.

Nowy tygodnik w Łodzi. Były ławnik magistratu p. Jan Klimaszewski przystępuje do wydawnictwa tygodnika bezpartyjnego, radykalnego, o charakterze „Myśli Niepodległej”.

Pierwszy numer ukaże się w czwartek, lub piątek b. tygodnia. (p)

Koncert na rzecz Czerwonego Krzyża. Zapowiedziany na dzień 8 listopada rb. na rzecz Czerwonego Krzyża koncert wokalny - muzyczny z łaskawym współudziałem prof. Birnbauma i prof. Lewandowskiego — oraz śpiewaków pp. Brzozowskiej, Bukowieckiego i Grabińskiego wzbudził zrozumiałe zainteresowanie szerokich kół towarzyskich Łodzi.

Bilety w cenie 5 złotych można nabywać wcześniej w biurze C. K., Piotrkowska 96, codziennie w godz. od 9—3 pp.

Odczyt o radiotelefonie. W czwartek dnia 6 b. m. o godz. 7-jej wiecz., p. inż. Czesław Dąbrowski wygłosi w galerii miejskiej odczyt pod tyt. „Radiotelefon”. Cały dochód przeznaczony na cele Radjoklubu. Wejście 2 zł., dla młodzieży 1 zł. Po odczycie odbędzie się jak zwykle koncert radiotelefoniczny z Rzymu, Paryża i Londynu.

Sekretariat miejskiej galerii przyjmuje tymczasowo zapisy na członków Radjoklubu od godz. 6—8 wiecz.

Wczorajszy koncert w nastroju miastycznym. Wczoraj wieczorem o godzinie 9 m. 15 zgłosiło nagłe światło elektryczne na odcinku ul. Narutowicza.

W wypełnionej po brzegi sali Filharmonii w której odbywał się koncert symfoniczny zapanowały egipskie ciemności.

Dopiero po półtorej godzinie światło zreperowano i koncert już bez przerwy kontynuowano.

CO TO JEST „ENRILLO”?

„Enrilo” ze znakiem ochronnym „młynek od kawy” zowie się nowa specjalność, namiastka kawy, o której zamieszczono ogłoszenie w dzisiejszym numerze naszego pisma. Znane są różne namiastki kawy, które mniej lub więcej zadowolniają smak konsumentów; okazała się jednak potrzeba znamienniejszej namiastki kawy, nie tylko zdolnej zaspokoić najwybredniejsze wymagania, lecz także istotnie taniej.

Brak ten został usunięty ku ogólnemu zadowoleniu szerokich warstw konsumentów przez wprowadzenie „Enrilo”.

Polecamy naszym P.T. Czytelnikom tę nową namiastkę.

Jakie patenty mają wykupywać fabryki dla swych składów.

Niestuszenie wydane orzeczenia karne będą umorzone.

W związku z nieporozumieniami, jakimi miały miejsce przy wykupie patentów przedsiębiorstw hurtowych i detalicznych, krajowy związek przemysłu włókienniczego wyjaśnia, co następuje:

W ostatnim z okólników ministerstwo skarbu sprecyzowało pojęcie handlu hurtowego. W myśl wyjaśnienia ministerstwa za zakłady hurtowej sprzedaży wyrobów własnej produkcji utrzymywane przez przedsiębiorstwa przemysłu włókienniczego, uważać należy takie zakłady, w których dokonywana jest po cenach hurtowych sprzedaż wyłącznie całymi sztukami, głównie kupcom i właścicielom zakładów krawieckich.

Ponieważ władze skarbowe, kierując się dotąd przy ocenie handlu hurtowego innymi zasadami, wydały całą masę orzeczeń karnych za niewykupienie świadectw handlowych, zamiast posiadanych obecnie kart rejestracyjnych i wymierzają podwójny podatek przemysłowy (z zakładu i z fabryki) za drugie półrocze 1923 r. i pierwsze półrocze 1924 r., przeto wszyscy zainteresowani winni niezwłocznie wnieść do właściwych urzędów skarbowych podanie z odpowiednim wyjaśnieniem i prośbą o umorzenie orzeczenia karnego ewentualnie nakazu płatniczego podatku przemysłowego z rzekomego obrotu w danym składzie (b)

Ku likwidacji zatargu w elektrowni. Interwencja państwowej rady nadzorczej.

W związku z zatargiem, jaki powstał między pracownikami elektrowni, a zarządem w sprawie żądań podwyżkowych odbyła się konferencja, w której brali udział z ramienia dyrekcji pp. Golc i Dzieńkowski, a z ramienia pracowników delegacja związku pracowników instytutu użyteczności publicznej z prezesem p. Marjanem Andrzejakiem na czele.

Na wstępie p. Golc oświadczył, że sprawa żądań nie została jeszcze zadowolona, lecz ministerstwo wydelegowało do Łodzi radę nadzorczą elektrowni, pozostających pod zarządem państwowym z p. Hausschyldem na czele, w

celu załatwienia tej sprawy na miejscu. Rada nadzorcza przyjeżdża w dniu dzisiejszym do Łodzi gdzie odbędzie się w tej sprawie konferencja.

W odpowiedzi p. Andrzejak oświadczył, iż pracownicy ewentualnie zaczęli na wynik konferencji, lecz będą się domagać nadal podwyższenia płac o 6 proc., wliczenia ich do pensji i dalszej regulacji według wskaźników.

P. dyrektor Golc przyjął to do wiadomości i przyrzekł sprawę tą na konferencji przedstawić radzie nadzorczej. (b)

„Dyskusja” polityczna.

Co się działo w kinie oświatowym w dniu 1 listopada?

Pod tytułem „Wesoły wiec PPS. w kinie oświatowym” podaje Polska agencja prasowa następującą „dowcipną” informację:

Dnia 1 bm odbył się wiec Polskiej Partii Socjalistycznej w sali Kina Oświatowego na Wodnym Rynku.

Po przemówieniach posłów Ładziana i Ziemięckiego, oraz radnego Rapalskiego i dra Wajsburga pojawiło się na trybunie kilku niezależnych socjalistów, którzy zaatakowali słownie obecnych na zebraniu przedstawicieli PPS.

W dyskusji, jaka wywiązała się po przemówieniu niezależnego socjalisty Rutkowskiego, doszło do silnego starcia między r. Rapalskim a młodzieniaszkiem Julianem Miśkiewiczem, zakończono go otrzymaniem przez ostatniego kilku policzków.

W akcji rękoczynowej wzięło udział szeregiem dłoń doprowadzając do „eksmisji” niezależnych socjalistów, usiłujących zerwać wiec poczem w spokoju dokonano zebranie.

W tej samej sprawie p. Julian Miśkiewicz pisze nam:

„Dziennik zarządu m. Łodzi”. Wysszedł z druku nr. 45 „Dziennika zarządu m. Łodzi”, który zawiera: art. dr. E. Weisberga „O poprawę i przyszłość finansów komunalnych”; sprawozdanie z 32 posiedzenia rady miejskiej; sprawozdanie z posiedzenia sekcji budowlanej komitetu budowy teatru; sprawozdanie z działalności oddziału finansowo-obrachunkowego; obwieszczenie i okólniki władz miejskich; kronikę miejską.

Adres redakcji i administracji: Pomorska 18, I piętro, telefon 2-93.

Kronika policyjna.

PRZYWŁASZCZENIE ZAPOMOGLI.

Feliks Sobierajski zameldował o przywłaszczeniu przez Władysława Kowalskiego zapomogi, otrzymanej przez niego za Sobierajskiego.

ENERGICZNY KOCHANEK.

Zamieszkała przy ulicy Młynarskiej Nr. 53 Julja Nurlkiewicz zameldowała, iż została dotkliwie pobita w swoim mieszkaniu przez kochanka jej Walentego Marczyka, zamieszkałego przy niej.

NAPAD CZY ZAJŚCIE NA TLE MIŁOSNYM.

Zamieszkały przy ulicy Zakątnej 30 Melce vel Dworecki zameldował, że przechodził wczoraj o 10.30 wieczorem korytarzem w domu przy ulicy Plac Dąbrowskiego Nr. 3, gdzie został zatrzymany przez nieznaną mu kobietę, która otworzyła drzwi od mieszkania prosiła, by wszedł wewnątrz, gdyż maż jej ma do niego osobisty interes. Gdy Dworecki oświadczył jej, że męża nie zna, wówczas wyskoczył ów maż i oboje siłą wciągnęli go do mieszkania, zamknęli drzwi, kopiąc go i bijąc pałką po głowie. Następnie związano mu ręce i usta zacięnięto krawatem żądając wydania mu 500 zł. Przeprowadzono u niego osobistą rewizję, lecz nic nie znaleziono. Pod groźbą rewolweru żądano 100 zł. i dowodu osobistego, lecz nieotrzymawszy takich wyzwocono go na korytarz. Po sprwadzeniu okazało się, iż napadu nie było — a zajście powstało na tle miłosnym.

PRZYWŁASZCZENIE.

Zamieszkały przy ulicy Kilińskiego Nr. 109 Choda Cheneba zameldowała o licji, iż Jankiel Godszajn przywłaszczył sobie 5 metrów materiału i złoty pierścień, ogólnej wartości 700 zł.

Dr. Arct — dyrektorem kasy chorych.

Został on wybrany głosami N. P. R. i przemysłowców

Na stanowisko wice-dyrektora kasy powołano inż. Szustera.

W dniu wczorajszym pod przewodnictwem p. Kałużyńskiego odbyło się posiedzenie zarządu kasy chorych na którym znalazła się sprawa obsadzenia stanowiska dyrektora kasy chorych.

Z referatu przewodniczącego komisji administracyjno-prawnej wynikało, iż uznała ona dwie kandydatury dra Arcta z Łodzi i p. Zaszolty z Wilna.

W głosowaniu dr. Arct 11 głosami (fr. pol. zw. zaw. i przemysłowców) powołano go na stanowisko dyrektora

kasy chorych.

Następnie przemysłowcy zgłosili wniosek o utworzenie stanowiska wice-dyrektora kasy i powołanie na to stanowisko inż. Szustera.

Wniosek ten uzyskał 11 głosów wobec czego p. Szuster powołany został na stanowisko wice-dyrektora kasy.

Po skierowaniu sprawy przedłużenia terminu wypłat świadczeń ipodwyższenia skali wypłat do komisji administracyjno-prawnej posiedzenie zamknięto.

Prawo i życie

Półtora roku więzienia za kradzież kieliszka

W dniu 15 grudnia 1923 r. do Anieli Kaczyńskiej, służącej Hendli Libermanowej, zamieszkałej przy ulicy Zachodniej Nr. 42 przyszła znajoma jej Antonina Załuska, a po chwili weszła do kuchni Zofia Bednarek, szukając Załuskiej.

Libermanowa, wychodząc na miasto zaprosiła swoją służącą wraz z gośćmi do jej pokoju, gdzie było ciepło. W pokoju Bednarek, rozejrzawszy się usiadła przy etażerze, gdzie stała taca z 5 srebrnymi kieliszkami. W trakcie rozmowy zaczęła wypytywać Kaczyńską, czy kieliszki są srebrne. Po niejakim czasie do pokoju weszła Helena Jackulska, koleżanka Kaczyńskiej i wszystkie cztery wyszły na ulicę. Wychodząc Kaczyńska szukała coś na etażerze i zauważyła, że wszystkie kieliszki są w porządku. Z ulicy Kaczyńska wróciła do domu tylko w towarzystwie Bednarek, która chciała jeszcze trochę posiedzieć w mieszkaniu.

Bednarek usiadła znowu w pokoju przy etażerze i zażądała wody. Kwarta, z której piła wodę, zastawiła ona kielisz-

ki i niespostrzeżenie dla Kaczyńskiej, jeden skradła.

Wartość kieliszka oblicza poszkodowana wówczas 15 milionów mk.

Sprawę powyższą rozważał s. o. pod przewodnictwem sędziego Zajkowskiego w asystencji sędziów Daliga i Sztalewa. Oskarżona już trzykrotnie karana za kradzieże ostatnio na rok więzienia nie przyznaje się do winy.

Świadkowie, jak również poszkodowana, dają zeznania, zgodnie z okolicznościami sprawy.

Przedstawiciel oskarżenia publiczniego prokurator Feliks Fajt, powołuje się, jak na zeznania zaprzysiężonych świadków, jakoteż na poprzednią karalność podsądnej i wnosi o ukaranie jej zgodnie z art. 587 k. k.

Sąd po naradzie skazał 20 letnią Zofię Bednarek na rok i 6 miesięcy więzienia, zaliczając jej na poczet wymierzonej kary aresztu prewencyjnego od dnia 4 lutego 1924 r.

O fałszywe zeznanie przed sądem.

Przed 2 i pół latami przed trybunałem wojskowym w Łodzi stawał Juda Kolenberg, oskarżony o dezercję i ucieczkę za granicę.

Za poradą obrońcy oskarżony zeznał na sądzie, że nie przebywał zagranicą, a służył w Poznaniu w przeciągu 6 miesięcy, pozostały zaś czas ukrywał się w domu. Jako świadek w tej sprawie figurował ojciec jego Jojne Hertz, który potwierdził zeznanie syna.

Sąd skazał Kolenberga za dezercję na 1 rok i 10 miesięcy więzienia, przeciwko zaś ojcu wytoczono sprawę o świadomie fałszywe zeznanie przed sądem.

Sprawę powyższą, co do Jojny Hertza rozważał w dniu wczorajszym sędzia Zaborowski w trybie postępowania uproszczonego.

Oskarżony przyznaje się do winy, zaznaczając iż uczynił to za poradą obrońcy. Świadkowie major Kowalewski i b. sędzia śledczy wojskowy major Waszczyński potwierdzają w zupełności okoliczności sprawy.

Przedstawiciel oskarżenia publiczniego prokurator Lewicki popiera oskarżenie. Sędzia skazał Jojne Hertza Kolenberga na 8 miesięcy więzienia.

Skrzynka do listów.

W związku z art. p. t. „Biurokracizm ministerstwa i nieformalności magistracie“, zamieszczonym w Nr. 301 „Republiki“, magistrat m. Łodzi uprasza Sz. Redakcję o opublikowanie następującego wyjaśnienia:

W m. wrześniu magistrat otrzymał z ministerstwa W. R. i O. P. zawiadomienie o przyznaniu m. Łodzi rządowej pożyczki na budowę szkół powszechnych w kwocie 100,000 zł.; dla otrzymania takiej pożyczki niezbędna jest, jak wiadomo, dwukrotna uchwała rady miejskiej. Uchwała ta zapadła w dn. 18 i 25 września, poczem magistrat, nie mając żadnych wątpliwości co do zatwierdzenia jej przez władze nadzorcze, sporządził t. zw. skrypt dłużny, w którym pozostawiono miejsce celem późniejszego wpisania daty zatwierdzenia uchwały przez ministerstwo spraw wewnętrznych, — i przesłał dokument do ministerstwa W. R. i O. P.

W działaniach swych magistrat powołał się łatwo zrozumiałą chęcią jak najspieszniejszego załatwienia doniosłych dla szkolnictwa miejskiego spraw, które — na skutek stosowania rozmaitych biu-

rokratycznych praktyk — bywają niestety częstokroć odwołane i opóźnione.

Jak wynika z powyższego przedstawienia sprawy, nie odpowiada prawdzie twierdzenie notatki, jakoby magistrat przeoczył jakieś formalności.

Prezydent m. Łodzi,

M. Cynarski.

STREJK PONCZOSZNIKÓW.

Zgodnie z uchwałą ogólnego zebrania robotników fabryk pończosznich i trykociarskich, w dniu wczorajszym wszystkie fabryki te stanęły.

Już w dniu wczorajszym do związku zawodowego zgłaszali się właściciele fabryk, którzy podpisali nowe umowy, akceptując podwyżkę w wysokości 15 proc.

Wobec znacznego ożywienia w przemyśle pończosznym jest nadzieja, iż w tygodniu bieżącym strejk zostanie zlikwidowany. (b)

Wystawa „Sztuki“ w Łodzi.

Znakomite towarzystwo artystów polskich, założone przez Chełmońskiego, Stanisławskiego, Tetmajera i Wyspiańskiego w r. 1897, „Sztuka“, wystąpiła gościnnie z 79 z rządu wystawą prac swoich członków, którzy, jak wiadomo, są corocznie wybierani przez walne zebranie.

Na skutek zaproszenia dyr. miejskiej galerji sztuki p. Dienstl-Dąbrowy, zarząd towarzystwa „Sztuka“ w osobach znakomitego prof. J. Mehoffera, prof. I. Pieńkowskiego oraz A. Markowicza uczestniczył w sobotnim akcie otwarcia tej wystawy w Łodzi oraz osobiście kierował jej urządzeniem.

Nadesłane prace artystów: Aneri. T. Axentowicza, S. Filipkiewicza, W. Jarockiego, S. Kamockiego, A. Markowicza, K. Maszkowskiego, J. Mehoffera, S. Noakowskiego, F. Pautscha, I. Pieńkowskiego, K. Sichurskiego, W. Weissa, L. Wyczółkowskiego tworzą zespół znakomity. Obecna wystawa postawiła nareszcie i Łódź na prawdziwie europejskiej artystycznej wyżynie smaku estetycznego, którym chlubić się możemy wobec cudzoziemców, zwiedzających nasze miasto. — Poza wystawą towarzystwa „Sztuka“ prace zbiorowe Waława Dyżmańskiego głębokością ujęcia tematów z życia Górnego Śląska i Cieszyńskiego oraz pięknem główek kobiecych przykuwają uwagę zwiedzających.

Dyrekcji miejskiej galerji sztuki udało

się również jeszcze na miesiąc bieżący zatrzymać przebogata kolekcję retrospektywną malarstwa polskiego XIX w.

Wkrótce wykończone będzie również urządzenie wewnętrzne galerji w sposób wykwintny i celowy. Ukończono już instalację elektryczną, której zastosowanie pozwala zajętemu pracą dzienną łodzianom zwiedzać wystawę w godzinach wieczorowych, słuchając jednocześnie koncertów radio-telefonicznych.

Akt otwarcia listopadowej wystawy odbył się b. uroczysto w obecności przedstawicieli władz świata artystycznego i prasy. Aktu przecięcia wstęgi dokonała prezesowa, p. Bolesława Fichnowa, poczem dyr. Dienstl-Dąbrowa scharakteryzował pokrótce działalność towarzystwa „Sztuka“, oraz powitał krakowskich artystów i Waława Dyżmańskiego. Następnie sekretarz zarządu towarzystwa „Sztuka“, p. Pieńkowski podziękował przedstawicielom miasta za gościnę, udziałem im w nowym miejskim przybytku sztuki, życząc dalszego kwitnienia jej rozwoju. Wreszcie prezydent miasta, p. M. Cynarski, obiecał w imieniu miasta dalszą życzliwą opiekę nad tak ważną, a szybko rozwijającą się kulturalną placówką w naszym szarem mieście.

Dodać należy, że lokal galerji sztuki został pięknie udekorowany dziełami sztuki ogrodniczej oddziału plantacji miejskich.

Niedziela w Filharmonji.

Poranek beethovenowski — Solistka: Anna Polakówna
Koncert popołudniowy — Dubiska i Mainardi.

Rewolucyjna twórczość Beethovena pozostawiła daleko poza sobą bogaty do robek klasycznej muzyki niemieckiej i sięgnęła w nastroje przyszłych pokoleń. Wychowany w atmosferze tradycji Haendla i Mozarta, przełamał jednak Beethoven zbyt ciasne dla swej energii twórczej ramy ówczesnych dogmatów akademickich, wznosił się ponad epokę i z wyżyn ogarnął najdalej horyzonty przyszłych form artystycznych.

Ta intuicja twórcza Beethovena, wzmoczona w ostatnich latach pracy mistrza do potęgi wizji proroczej, przenika poprzez okresy najróżnorodniejszych zmian i konfliktów w ewolucji estetyki, i w sto lat później zbiega się i pokrywa z dalekim ideałem dzisiejszej myśli twórczej.

Na program 5-go koncertu ludowego złożyły się dwa monumentalne arcydzieła Beethovena, symfonia III (Eroica) oraz koncert fortepianowy es-dur, odegrany z towarzyszeniem orkiestry przez p. Polakównę.

Grę solistki cechuje nie tylko techniczne opanowanie instrumentu, lecz ponadto poważne studja i wysoki kult dla muzyki. Najlepiej wypadła druga część koncertu, którą artystka odegrała ze szlachetną prostotą, najwłaściwiej ilustrującą romantyczne nastroje Beethovena.

Orkiestra odegrała bardzo poprawnie symfonię es-dur, a dyr. Szulc podkreślił nader umiejętnie wzniosły, bohaterski patos symfonji.

Tłumnie zebrana publiczność darzyła entuzjastycznymi oklaskami zarówno solistkę, jak orkiestrę i jej dyrygenta.

Koncert poprzedzony był prelekcją inż. Henryka Goldberga, który w pięknej formie skreślił życiorys i twórczą pracę Beethovena oraz stosunek wielkiego mistrza z Bonn do niemieckiej szkoły klasycznej.

Pan Mainardi, poraz pierwszy występujący w Łodzi, zaprezentował się na niedzielnym koncercie popołudniowym przedewszystkiem swą znakomitą, niemal fenomenalną techniką wiolenczelową. Szkoda tylko, że nieco nerwowo ton, na zbyt uzależniony od nadmiernej wibracji zniekształca chwilami frazę muzyczną i mać wrażenie zbyt zbytnią afektacją.

Piękna sonata Locatelli'ego wykonana została z zachowaniem stylu oraz umiaru artystycznego. Niepotrzebnie p. Mainardi popsuł to miłe wrażenie w drugiej części koncertu wykonaniem szeregu kompozycji w rodzaju „Tańca elfów“ Poppera i „Orientale“ rosyjskiego „mistrza“ Cui.

Znana u nas z występów w latach ubiegłych p. Irena Dubiska jest bezsprzecznie skrzypaczką poważnej miary. Gra

artystki użyła naprawdę nieco jednostajnością, której rozwiać nie może ani biegłość techniczna, ani nawet temperament wrodzony. Niemniej jednak uznać należy sumienne, celowe opracowanie odegranych kompozycji, z których najlepiej wykonany został znakomity „Trel d'arbelski“ Tartini'ego — Kreislera.

Teatr, muzyka i sztuka.

TEATR MIEJSKI.

Dziś premiera znakomitego „Świerszcza za kominem“ Dickensa, pod reżyserją p. Konstancyńcowa. W głównych rolach pp. Halska (Berta), Morska ((Kropeczka), Komornicki (Dżon Piribingl), Tartkiewicz (Teklton), Wybrański (Kaleb) Wroński (Nieznamomy) oraz pp. Jakubińska, Łapińska, Rodowiczowa, Święcimska i Łabędzki. Prolog wygłaszać będą naprzemian pp. Białoszyński i Krell. Za interesowanie premierą wielkie.

Jutro i w piątek przedstawienia „Świerszcza za kominem“ sprzedane na cel dobroczynny. Dyrekcja prosi o zażalenie, że bilety ulgowe, wydawane dla zrzeszeń na wyżej wymienione przedstawienia będą nieważne.

TEATR POPULARNY.

Jutro, tj. w środę dn. 5 bm. przedostatni raz „Kmicic“ Sienkiewicza.

Próby z „Roberta i Bertranda“ świetnego wodewilu w przeróbce Anczyca, muzyka Wrońskiego i in. — dobiegają końca. W rolach tytułowych wystąpią pp. Niedziałkowski i Chumikowski — udział bierze cały zespół — chóry pod batutą prof. Z. Szczepańskiego. Reżyseruje M. Bielecki.

TEATR NIEMIECKI.

Teatr niemiecki daje dziś wieczorem komedię w 3 aktach Andrzeja Picarda „Kiki“. Komedia ta została odegrana na czwartkowej premierze z wielkim powodzeniem. W czwartek premiera. Odegrana zostanie sztuka sceniczna w 4 aktach znanego autora Henryka Ibsena „Hedde Gabler“.

KURSY MALARSTWA I RYSUNKÓW.

W najbliższych dniach zostaną otwarte w Łodzi kursy malarstwa i rysunku pod osobistym kierunkiem znanego i powszechnie cenionego w kraju i zagranicą artysty-malarza Maurycyego Trębacza.

Brak tej pozytywnej inicjatywy w naszym mieście dawał się we znaki to też z uznaniem należy przyjąć inicjatywę p. Trębacza, który nie szczędząc swych sił i kosztów stara się postawić swą szkołę na poziomie podobnych szkół zagranicznych.

Wykłady będą się odbywały przy ulicy Piotrkowskiej 71.

Zanik samorządów miejskich w Polsce.

Nowa ustawa o uposażeniu pracowników komunalnych. — Uzależnienie samorządu od władz centralnych. — Jak powinny się bronić miasta?

Od pierwszej chwili zorganizowania samorządów miejskich władze centralne prowadziły uporczywą walkę o zrównanie uposażeń członków zarządów miejskich i pracowników komunalnych z gło-łowami placami urzędników państwowych, którzy zazdrośnym okiem spoglądali na zawrotne w porównaniu z ich pla-ami pensje urzędników komunalnych.

Wysokie uposażenie członków zarządów miejskich drażniło wielu ludzi tem bardziej, że płaca ławnika lub prezyden-ła w miastach wydzielonych wyższą by-ła od uposażenia podsekretarza stanu lub wojewody.

Powodowało to napływ sił fachowych do samorządu i odciąganie jednoczesne tych jednostek od stanowisk państwo-nych. To też rząd prowadził uporczywą kampanję o zrównanie plac urzędników komunalnych z państwem.

W Łodzi kampanja ta ujawniała się każdorazowo przy zaciąganiu przez sa-morząd pożyczki ze skarbu państwa, przy zatwierdzaniu budżetów i uchwał podat-kowych przez władze nadzorcze, które wciąż uporczywie na różne nuty powta-rzały jeden i ten sam refren: „Pocóż wam nowy podatek — obniżcie pensje urzędników miejskich!” — „Nie macie równowagi budżetowej — obniżcie pen-sje urzędników miejskich!” „Chcecie po-tyczki? Dostaniecie, ale obniżcie pensje urzędników miejskich!”

Kampanja ta zawiodła w Łodzi po-dobnie jak i w szeregu innych miast.

ZRĄD W ROLI REFORMATORA OR-GANIZACJI SAMORZĄDOWEJ.

Wówczas rząd opierając się na nad-wyzwyczajnych pełnomocnictwach, postano-wił wyrównać płace urzędników komu-nalnych ustawowo.

Projekt tej ustawy, nadesłanej do za-opiniowania związkowi miast postana-wia co następuje:

Pobory urzędników komunalnych i członków zarządów miejskich obliczone być mają na tych samych podstawach co pobory urzędników państwowych.

Dla Łodzi rozporządzenie przewiduje następujące stawki maksymalne — dla prezydenta 4 kategorii plac urzędników państwowych, dla wiceprezydenta 5-a, dla ławnika 6-a, dla pracowników komu-nalnych 5-a.

Ustawa ta więc, sprzeczna całkowicie z art. 67 konstytucji chce schematycznie rozwiązać zagadnienie plac aparatu wy-konawczego samorządów, a choć de no-mine motywem jej jest przeprowadzenie sanacji budżetów samorządowych, de facto celem jej jest zniwelowanie różnic w uposażeniu pomiędzy urzędnikami państwowymi i komunalnymi.

Rząd chce w ten sposób wytrącić urzędnikom państwowym argument o wyż-szych placach urzędników komunalnych argument wysuwany stale przez związki urzędników państwowych przy dąże-niach podwyżkowych.

Do tego również celu zmierza obec-nie narzucanie kasom chorym pragmaty-ki służbowej oraz przepisów uposażenio-nych dla pracowników kas chorych.

REDUKOWANIE SAMORZĄDÓW.

Projekt ustawy o dostosowaniu upo-sażenia członków zarządu i pracow-ników związków komunalnych do uposa-żenia funkcjonariuszów państwowych nie poprzestaje na schematycznym usta-leniu maksymalnej skali plac, lecz zdają-cały aparat wykonawczy na łaskę i nie-łaskę władz nadzorczych.

Paragraf 16 projektu głosi: Przy roz-patrywaniu budżetów związków komu-

nalnych przez władzę nadzorczą, wła-dza ta określa na każdy rok budżetowy liczbę stanowisk pracowników komunal-nych w poszczególnych grupach uposa-żenia i w związku z tem ustala ogólną liczbę pracowników komunalnych.

A więc kompetencje władz nadzor-

czych wkraczają w wewnętrzne dziedzi-ny życia samorządowego, odbierając za-rządowi miasta i radom miejskich prawo organizacji aparatu wykonawczego i u-możliwiają władzom nadzorczym parali-żowanie wszelkich zamierzeń samorządo-nych.

Urzednicy komunalni przeciwko niszczeniu samorządów Znamienne rezolucje wiecu pracowników miejskich.

Niebezpieczeństwo obniżenia plac. -- Parodja zjazdu urzędniczego. -- Pracownicy fizyczni solidaryzują się z inteligencją pracującą. -- Urzednicy ze związku en-perowskiego potępiają demagogję ze związku „Praca”

Wczoraj w wypełnionej po brzegi sali Handlowców Polskich odbył się wiec pracowników miejskich na którym oma-wiano przeważnie projekt zrównania plac pracowników miejskich z placami urzędników państwowych.

Sprawę tę referował członek zarządu związku urzędników komunalnych któ-ry na wstępie wskazał na groźny dla pra-cowników miejskich moment, gdy rząd chce obciąć im zarobki z takim trudem wywalczone przez związki zawodowe w ciągu niejednego zatargu, z magistratem. Obecne zarobki daleko jeszcze odbiega-ją od zarobków

które wystarczyłyby pracownikowi szczególnie w obecnym momencie gdy wszystko drożeje prawie z dnia na dzień.

Takie oto zarobki są solą w oku rządu, który chce je wyrównać z placami urzęd-ników państwowych, nędznie uposażo-nych. Prowadząc akcję sanacji skarbu prezes ministrów i min. skarbu p. Grab-ski zainteresował się placami pracow-ników samorządowych na zasadzie posia-danych pełnomocnictw. Projekt ten o-trzymały niedawno związki pracowników do zaopiniowania gdyż odnośna ustawa ma wejść w życie z dniem 1 stycznia 1925 roku.

Punkt po punkcie zwalczał referent projekt ustawy wskazując na ukryte w nim żądła tak niebezpieczne dla pracow-ników miejskich.

Przechodząc do zjazdu w Warszawie referent stwierdził że na zjeździe ten o-becni byli i przedstawiciele łódzkich związków pracowniczych lecz ku ich zdziwieniu, nad projektem rządowym na wet nie dyskutowano. Okazało się

że zjazd ten był fikcją i manewrem rzą-du

gdyż przemawiali tylko dygnitarze rzą-dowi, a gdy przedstawiciele Łodzi sprawę projektu rozpatrzyć chcieli nie dopu-szczono ich do głosu wobec czego ma-nifestacyjnie opuścili oni salę obrad. Uch-wały zjazdu nie mogą wobec tego obo-wiazywać pracowników łódzkich gdyż na zjeździe byli oni jedynie w charakte-rze gości.

Referat powyższy wywołał dyskusję podczas której mówcy wskazywali że omawiany projekt jest bodaj najhanieb-niejszym jaki dotychczas rząd w stosun-ku do pracowników obmyślił.

W dyskusji przedstawiciele robotni-ków fizycznych oświadczyli że w tej ak-cji pracowników intelektualnych wystą-pią solidarnie z nimi, gdyż są również zdania że projekt rządu jest niesłuszny i nie powinien być wprowadzony w ży-cie.

W końcu przyjęto następującą rezolu-cję: uzgodnioną przez wszystkie zwią-ki zawodowe:

„Ogólne zebranie pracowników miej-skich po wysłuchaniu na wiecu w dniu 4 listopada referatu w sprawie projektu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypos-politej o dostosowaniu poborów pracow-ników związków samorządowych do poborów funkcjonariuszy państwowych stwierdza że

- 1) Projekt rozporządzenia rządowe-go godzi w istotę samorządów i sprowa-dza samorząd miejski do roli wydziału samorządowego władz wojewódzkich;
- 2) godzi w byt materialny pracow-ni-

ków miejskich przez obniżenie dotych-czasowych poborów;

3) projekt rozporządzenia rządowego ograniczając uprawnienie samorządu go dzi również w związki zawodowe gdyż pozbawia przy tem samym zdobyczy o-sięgniętych po długoletnich walkach na terenie samorządu łódzkiego przez zwią-zki zawodowe.

4) zrównanie poborów pracowników komunalnych z placami funkcjonariuszy państwowych powiększy szeregi nawnpól głodujących proletariatu tak umysłowo jak i fizycznie pracujących.

W związku z powyższem ogólne ze-branie pracowników miejskich m. Ło-dzi postanawia:

1) energicznie zaprotestować prze-ciwno tendencjom zawartym w projek-cie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej;

2) projekt ten w całości odrzucić i upoważnić zarządy związków do popar-cia wszelkimi rozporządzalnemi środka-mi akcji związków miast polskich zmie-rzających do wycofania przez rząd rozpo-rządzenia swego w sprawie przystoso-wania poborów pracowników związków samorządowych do poborów funkcyj-nuszy państwowych”.

Pozatem przyjęto dopełnienie p. Dowbora treści następującej „Zważyw-szy, że systematycznie wzrastająca dro-żyzna i stale obniżająca się wartość na-bywacza pensji uniemożliwi życie praco-wnikom miejskim, parownicy komunal-ni zebrani na wiecu uchwalają:

1) powołać natychmiast do życia ko-misję międzyzwiązkową zadaniem któ-rej będzie a) poinformowanie opinii pu-blicznej przez wystosowanie odpowied-nich komunikatów do prasy opartych na badaniach statystycznych o rzeczywistej wartości i wysokości zasadniczej pensji pracowników komunalnych b) wobec chęci rządu zmierzających do bniżenia stopy bytowania pracowników komu-nalnych skonsolidowanie obrony pracow-ników komunalnych c) o formie urzędowa-nia powyższej komisji, jak również i jej składzie zadecydują zarządy organizacji pracowników komunalnych m. Łodzi”.

W sprawie 13-ej pensji referował pre-zes związku pracowników instytucji uży-teczności publicznej p. Kowalski i wska-zał że w prasie ukazała się wiadomość o zamiarze polskich związków zawodo-nych by pensja ta służyć miała na zapo-możę dla bezrobotnych, wobec czego u-waża że projekt ten jest nielogiczny.

Pracownicy związku NPR, oświadczyli, że solidarnie z innymi związkami występować będą przeciwko temu pro-jektowi związków enperowskich.

W końcu przyjęto następującą rezolu-cję:

„Ogólne zebranie pracowników miej-skich stwierdza, że otrzymanie tego zasiłku jest dla pra-cowników miejskich jedynym środkiem umożliwiającym zaopatrzenie się w niez-będne potrzeby na zbliżający się okres zimowy postanawiają: zwrócić się do magistratu z żądaniem wywarcia na ra-dę miejską odpowiedniego nacisku zdą-żającego do jaknajrychlejszego uchwalenia przez tę reprezentację miejską przy-znania przez magistrat pracownikom miejskim t. zw. 13 pensję, wypłaconą im od szeregu lat. b.

Paragraf ten ma na celu redukowanie samorządów lub jak to określili na pa-rodji zjazdu urzędników komunalnych w Warszawie p. Sikorski, „zespalenie sa-morządów z władzami centralnymi” o-czym świadczy fakt wprowadzenia przy odwołaniach od decyzji władz nadzor-czych nadzwyczajnej jurysdykcji”.

Paragraf 16 bowiem w dalszym ciągu głosi:

„Odwołania od decyzji władzy nad-zorczej dopuszczalne są tylko do jednej wyższej instancji”.

A więc samorządom uniemożliwia się odwołanie od decyzji władz nadzorczych do trybunału administracyjnego, tej nie-zawisłej instancji.

Któryż zarząd miejski weźmie odpo-wiedzialność za gospodarkę samorządo-wą i wykonywanie uchwał rady miejskiej jeżeli nie będzie miał prawa samodziel-nego organizowania aparatu wykonaw-czego i nie będzie mógł tworzyć nowych stanowisk koniecznych dla realizacji da-nych uchwał.

Cała machina samorządowa zdana bę-dzie na łaskę i niełaskę władz nadzor-czych, które o losach samorządów decy-dować będą przy pomocy schematów o-kreślających ilość pracowników.

Skutki tego wyrównania nie dadzą na siebie długo czekać: najpierw uciekną ze swych stanowisk urzędnicy kontrak-towi, których kontrakty winny być na mocy tego rozporządzenia rozwiązane, dalej uciekną jednostki wybitniejsze i zdolniejsze a i ci którzy pozostaną, pra-cę swą w samorządzie traktować będą jako zajęcie dodatkowe. Tarcia pomię-dzy samorządem i władzami centralnymi dadzą w rezultacie masowe dymisje rad miejskich i magistratów.

WALKA O NIEZALEŻNOŚĆ SAMO-RZĄDÓW JEST WALKĄ O BYT MIAST.

Jeżeli weźmiemy pod uwagę, iż w państwowej polityce społecznej urwidacz-nia się przewaga czynnika agrarnego, to jaskrawo wypuklił się fakt iż walka o niezależność samorządów jest walką o byt miast.

Grozę sytuacji zrozumiał związek miast polskich, który projekt tej ustawy odrzucił a limi ne stwierdzając, iż jest on pogwałceniem praw zagwarantowanych artykułem 67 konstytucji. Delegacja za-rządu związku miast przedłożyła mini-strowi tę decyzję, prosząc o wycofanie tego projektu.

Walka przeciwko projektowi jest wal-ką o byt samorządów i miasta podjąć ją muszą tak na terenie sejmu, jak i poza nim.

Wac. Pol.

Podziękowanie.

Wszystkim Paniom, które łaskawie brały udział w „Dniu znaczka” dnia 28.X-24 r. na rzecz Budowy Żydow-skiego Domu Akadem. w Warszawie, składa serdeczne podziękowanie.

Zarząd
AUXILIUM ACADEMICUM JUDAIUM
oddział w Łodzi.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

CZYTAJCIE

„EXPRESS WIECZORNY”

Podatek przemysłowy.

Centralny związek kupców domaga się reform w zasadach i stosowaniu podatku obrotowego.

Centralny związek kupców za pośrednictwem Centrali kupców w Warszawie przedstawił ministerstwu skarbu szereg postulatów, dotyczących podatku obrotowego.

W memorjale podniesiono wszystkie niedomagania, których aktualność w całej pełni pozostała.

Zarzuty przeciw dotychczasowej polityce podatkowej w dziedzinie podatku przemysłowego zostały ujęte w następujących punktach:

NIESPRAWIEDLIWE WYMIARY NISZCZA WARSTWY PRACY.

Ostatnie wymiary podatków bezpośrednich, w szczególności podatku przemysłowego i dochodowego, skutecznienie zostały w licznych wypadkach z naruszeniem podstawowych zasad równości i sprawiedliwości podatkowej, przyczem wymierzone kwoty podatkowe niewątpliwie niszczą cały szereg placówek handlowych i warsztatów pracy, a tem samem — i źródeł podatkowych.

2 I PÓŁ PROCENT NIE ODPOWIADA OBECNYM WARUNKOM.

Zasadnicze wady ustawy z dn. 14.V. 1923 r. o podatku przemysłowym, mianowicie nieprzystosowanie, powstałej w koniunkturach inflacyjnych ustawy do nowych warunków, wytworzonych przez stabilizację waluty, zbyt wysoka stawka podatkowa 2 i pół proc., niezróżniczkowanie stawek w zależności od rodzaju towarów i charakteru handlu uwypuklają się i stokrotnie pogłębiają się przy jej wykonaniu.

PARTYJNOŚĆ I OSOBISTE WZGLĘDY, JAKO CZYNNIKI DECYDUJĄCE O WYMIARZE.

Wbrew przepisom ustawowym, pozwalającym do ściślej współpracy przy wymiarze podatków bezpośrednich organizacje zawodowe handlu i przemysłu, urzędy skarbowe po większej części systematycznie omijają te organizacje przy mianowaniu członków komisji i szacowników, wytwarzając niemożliwe warunki tej współpracy i kierując się często stokrój podczas czynności wymiarowych względami natury osobistej, partyjnej lub narodowościowej.

BEZWZGLĘDNOŚĆ URZĘDÓW SKARBOWYCH.

Pomimo kryzysu gospodarczego, dotkliwie odczuwanego braku gotówki i wciąż wzrastających świadczeń podatkowych, urzędy skarbowe nie tylko nie starają się okazać należytego w tych warunkach zrozumienia dla ciężkiego położenia płatników, lecz często utrudniają jeszcze płatnikom spełnienie swych zobowiązań względem skarbu, zwiększając ciężary podatkowe i nakładając na płatników obowiązki nieprzewidziane w odnośnych ustawach.

URZĘDNICY I PŁATNICY.

Traktowanie płatników, a nawet członków komisji przez naczelników urzędów i poszczególnych referentów, pozostawia wiele do życzenia i przynosi ogromną szkodę państwowości polskiej, szczególnie na kresach, gdzie często całe powiaty drżą w strachu przed wszechmocnym naczelnikiem urzędu skarbowego, od którego zależy istnienie lub zniszczenie przedsiębiorstwa.

CICHY SABOTAŻ OKÓLNIKÓW MINISTERJALNYCH I SYSTEM RENUMERACYJNY.

Ze zarówno w stosunkach do płatników i organizacji, jak i przy dokonywaniu czynności wymiarowych daje się odczuwać zupełny brak poczucia odpowiedzialności za pogwałcenie obowiązujących ustaw i nawet niewykonywanie rozporządzeń i okólników ministerstwa skarbu ze strony urzędników skarbowych, którzy ze względu na przyznawane renumeraacje i awansowanie, dbają jedynie o wykazanie możliwie najwyższych kwot wymierzonego podatku, absolutnie nie licząc się z tem, iż odbywa się to kosztem ruiny płatników, wyniszczenia warsztatów pracy i źródeł podatkowych i ostatecznie przynosi tylko szkodę skarbowi państwa.

PODATKOWOŚĆ KOMUNALNA KOMPLIKUJE ZAGADNIENIA PODATKOWE.

Prócz licznych i uciążliwych podatków państwowych istnieje nadto chaotyczny i skomplikowany system podatków komunalnych, których wymiar zależny jest przeważnie od przypadkowego składu wydziałów powiatowych, rad miejskich i t. d. od dowolnie określonych potrzeb i wydatków związków komunalnych i które często przewyższają ciężary podatkowe.

POSTULATY KUPCÓW.

Celem udzielenia płatnikom możliwości podołania obecnym nadzwyczajnym ciężarom podatkowym, przyznania niezbędnych ulg przy płaceniu podatków i szybkiego przyścia z pomocą tam, gdzie byłoby przedsiębiorstwa jest zagrożony, konieczną jest pewna decentralizacja i przelanie na władze skarbowe I i II instancji, przysługujących ministerstwu skarbu uprawnień, w przedmiocie odroczenia i rozkładania na raty należności podatkowych, jako też wstrzymanie kroków egzekucyjnych.

Jednocześnie zwracają się kupcy do ministra skarbu z prośbą o wydanie niezbędnych zarządzeń, zmierzających:

- do przyśpieszenia nowelizacji ustawy z dn. 14 maja 1923 i o pod. przem. i do stosowanie takiej do nowych warunków;
- do utrwalenia zasad praworządności w postępowaniu skarbowem i odpowiedzialności urzędników skarbowych w myśl przepisów art. 121 konstytucji z dn. 17 marca 1921 r.;
- do radykalnej sanacji stosunków pomiędzy urzędami skarbowymi, a członkami komisji wymiarowej, płatnikami i ich organizacjami zawodowymi.

KIELBASA
HIRSZFELDA z Warszawy nadeszła
H. Bernheim
Piotrkowska 30, tel. 25-91.

FUTRA
L. PINKUS
PIOTRKOWSKA 58. TEL. 12-24.

Wiadomości gospodarcze.

TOW. AKC. L. GEYER NIE PODWYŻSZA CEN.

Jak się dowiadujemy ceny towarów tow. akc. L. Geyr nie zostaną narazie podwyższone, a to wskutek tego, że zapasy towarów rzucone na rynek nie zostały jeszcze wyczerpane.

SYSTEM ZALICZENIOWY.

Obecnie coraz bardziej ujawnia się, iż system wysyłania towarów za zaliczeniem nie jest dogodny, gdyż nie gwarantuje otrzymania w oznaczonym terminie należnych sum za wysłany towar.

Zdarzają się nawet wypadki, iż kupcy, którzy winni wpłacić należność ekspedytorowi, wpłacają ją bezpośrednio fabrykantowi czy też hurtownikowi.

Wskutek tego przemysłowcy coraz

bardziej tracą zaufanie do systemu zaliczeniowego, zwłaszcza iż zazwyczaj, wysokie obligo ekspedytorów podcina wartość ich gwarancji.

NOWY GATUNKI TOWARÓW ŻYRARDOWSKICH.

W najbliższym czasie zakłady żyrdowskie rzucają na rynek nowe gatunki towarów, które pod względem jakości nie będą ustępować towarom zagranicznym.

NA PROWINCJI OŻWIENIE.

W przeciwieństwie do uspokojenia, jakie zapanowało od dwóch dni na rynku łódzkim, na prowincji trwa nadal ruch w handlu detalicznym. Szczególnym powodem cieszą się chusiki oraz barchany.

GOTÓWKA.

Dolary 5,185

CZEKI.

- Belgia 25
- Holandja 205,40
- Londyn 23,56 — 23,53
- Nowy York 5,185 — 5,16
- Paryż 27,16
- Praga 15,47 i pół
- Szwajcaria 100
- Wiedeń 7,325
- Włochy 22,60
- 8 proc. pożyczka złota 6,10
- Bony złote 0,95
- Miljonówka 0,69 — 0,70
- Pożyczka dolarowa 3,42 — 3,44

AKCJE.

- Bank Dyskontowy 5,05 — 5,10
- Bank dla H. i P. 0,80 — 0,70
- Bank Zjedn. Ziemi Polskich 1,80
- Bank Zw. Ziemian 0,24
- Bank Handlowy 6,50 — 6,25
- Bank Tow. Współdzielczych 15,50
- Bank Zarobkowy 6,75
- Cerata 0,41
- Sole Potasowe 3,90
- Zgierz 2,50
- Elektryczność 2,10
- Sila i Światło 0,50 — 0,51
- Częstocice 2,10 — 2,05
- Cukier 4,05 — 4
- Węgiel 1) i 2) 3,20 — 3,05, drobne 3,25
- 3,15 — 3,20
- Cegielski 0,61
- Kijewski 0,25
- Puls 0,40
- Brown Bowers 1
- Chodorów 5,30 — 5,45 — 5,40
- Gosławice 2,30
- Łazy 0,12
- Nafta 0,48
- Nobel 1,65 — 1,70
- Lilpop 0,70 — 0,71 — 0,69
- Modrzejów 1) 4,80 — 4,75, drobne 4,90
- Ostrowieckie 7,40 — 7,10
- Pocisk 1,40
- Starachowice 2,50 — 2,40
- Unja 4,75
- Zieleniewski 9,60 — 9,65
- Żyrardów 2 em. 16,50 — 15,65 — 15,90
- Śmielów 0,50
- Spirytus 2,40 — 2,41, 6 em. 2,35
- Norblin 1
- Ortwein 0,30
- Parowozy 0,36 — 0,37 — 0,36
- Rudzki 1,35 — 1,37 — 1,36
- Maszyny Rolnicze 0,41
- Ursus 2,05 — 2,10
- Zawiercie 23,75
- Borkowski 1,04 — 1,02
- Haberbusch 5,10 — 5,05 — 5,07
- Wulkan 2,50

WIECZORNA POGIEŁDA AKCJOWA.

Agencja Wschodnia.

Warszawa, 4 listopada.

- Cegielski 0,62.
- Zieleniewski 9,75.
- Parowóz 0,37.
- Nafta 0,50.

- Nobel 1,70.
- Chodorów 5,50.
- Spółki zarobkowe 6,80.
- Starachowice 2,42—2,45.
- Rudzki 1,37.
- Lilpop 0,70.
- Węgiel 3,20.
- Ostrowiec 7,25.
- Modrzejów 5.
- Handlowy 6,25.
- Dyskontowy g.10—5,15.
- Zachodni 1,85.
- Norblin 1.
- Kijewski 0,27.
- Puls 0,41.
- Sila i Światło 0,25.
- Cukier 4,05—4,10
- Żyrardów 16.
- Borkowscy 1,05.
- Spieß 1,62.
- Spirytus 2,43.
- Haberbusch 5,10.
- Zawiercie 23,75.

GIEŁDA GDANSKA.

Gdańsk, 4 listopada.

- Zamknięcie giełdy.
- 100 marek rentowych 131.67—132.33
- 100 złotych polskich 106.61—107.14.
- Telegraficzna wypłata na Londyn 250.06 i pół.
- Na Berlin 131.296—131.954.
- Na N. Jork 551.36—534.14.
- Na Paryż 28.84—29.00.
- Na Warszawę 105.71—106.27.

GIEŁDA LONDYSKA.

Londyn, 4 listopada.

- Zamknięcie giełdy.
- Nowy Jork 4.54.00.
- Belgia 94.30.
- Francja 86.62 i pół.
- Włochy 104.20.
- Szwajcaria 23.47 i pół.

Spółka akcyjna dla Międzynarodowego Transportu

SCHENKER i S-ka

Łódź, Pomorska 21. — Tel. 14-71 i 28-11.

Przesyłki Zbiorowe i Wagonowe

z Wiednia
Paryża
Gdańska
Hamburga
Chemnitz
Bremen
Manchester

Specjalny dział ekspedycji

BAWELNY, WEŁNY, PRZĘDZY,
— ODPADKÓW i SZMAT —
ze wszystkich krajów.

Clenie — Finansowanie — Magazynowanie.

HANDLOWIEC

z wyższym wykształceniem, literacko uzdolniony, były prokurent znanego domu agenturowo-komisowego w Łodzi, obecnie szef biura firmy przemysłowej, dobry sprzedawca korespondent i buchalter, pierwszorzędny znawca spraw podatkowych, ustosunkowany w sferach miejscowych — szuka odpowiedniego zajęcia. Reflektuje na korzystne przedstawicielstwo, zarząd filją i t. p., wzgl. przyjmie samodzielnie kierownicze stanowisko w poważnej firmie.

Łaskawe zgłoszenia uprasza się składać w administracji niniejszego pisma pod: „Handlowiec”. 807-2

Poszukuje się

pożyczki

1,000 dolarów na korzystnych warunkach, na 1-y numer hipoteki pierwszorzędnej domu w Łodzi, wolnego od pożyczki Tow. Kredytowego. Oferty sub. „H. S. 48” do „Republiki”. 8826

E. SWATEK i S-ka

ul. Przejazd 58.

Tkálnia mechaniczna skręcalnia i snowalnia przyjmują roboty na warsztaty kortowe, angielskie szerokie i przędę do skręcania. 8827

LOKAL

od 4—6 pokoi wraz ze salą **poszukiwany.**

Pośrednictwo pożądane. Oferty sub. H. H. 8848

2 maszyny szewskie

okazyjnie sprzedam.

Obejrzeć: „Tex” Piotrk. 175.

Elegancka pracownia ubiorów dzieciennych M. GROSOPFOWEJ

Aleje Kościuski Nr. 13, przyjmuję wszelkie zamówienia w zakresie konfekcji dzieciennych wchodzące z własnych i powierzonych materiałów, podług najnowszych modeli. Wykonanie artystyczne. Ceny przystępne.

Cierpicie na płuca? więc ufajcie lekarzowi!

Jeżeli poważni lekarze przysłali do wniosku, że pewna metoda leczenia dała dobre wyniki, to musi również i chory mieć do tego zaufanie. Chętnie przysłę każdemu swoją ciekawą książkę, która objaśni, jak regulować pokarmy i tem samym pomóc lekarzowi, by siły organizmu wzmocnić i przedko wyzdrowieć. Chodzi tę nie o uniwersalny środek leczniczy, lecz o kierunek metody wypróbowanej przez lekarzy, prowadzący do pożądanego celu — do odnowionego stanu odporności organizmu. Zupełnie darmo bez wszelkiego zobowiązania się ze strony waszej otrzymacie moje objaśnienie. Lekarz wasz napewno zgodzi się z tym nowym sposobem regulowania pokarmów, uznanym przez wybitnych profesorów, jako znakomity środek. W waszym interesie leży więc natychmiast napisać pod niżej podanym adresem, a wówczas będziecie mogli w każdej chwili być obsłużeni przez moje tamtejsze przedstawicielstwo.

GEORG FULGNER
Berlin Neukölln, Ringbahnstr. 24.
Abtlg. 553.

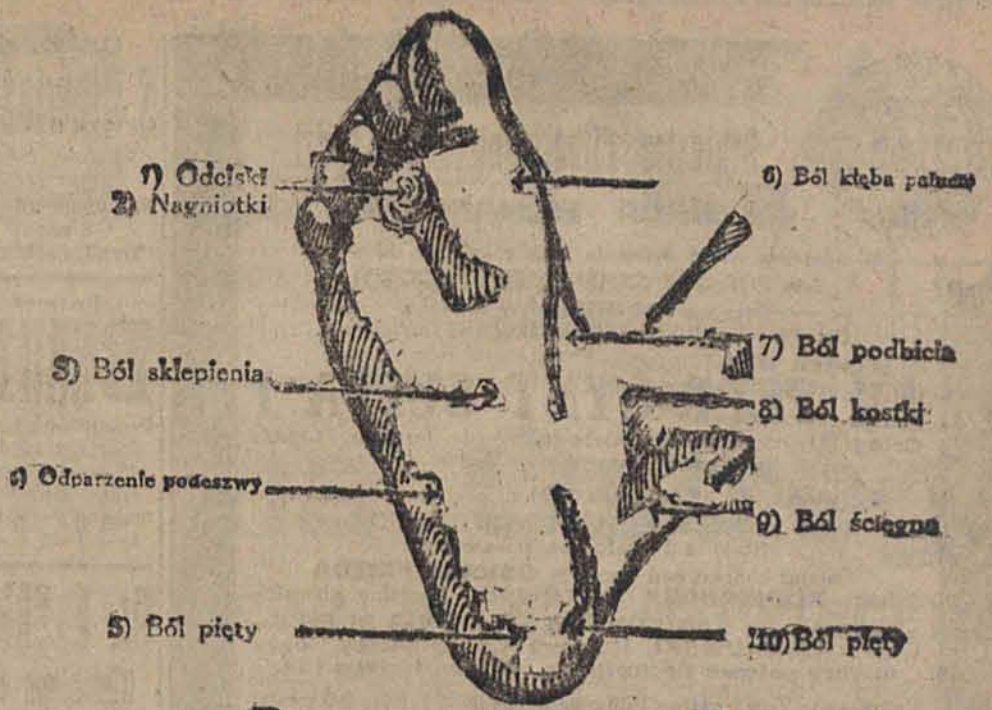
Miejski Kinematograf Oświatowy

Wodny Rynek № 44.

Od poniedziałku, dn. 3 listopada 1924 r.

„cuda świata lodowego”

Obraz sportowy w 6 aktach.
(Zdjęć dokonano w Szwarcwaldzie, Garmiszu, Tyrolu i Szwajcarii—Jungfrau).
Początek seansów: dla młodzieży o g. 3 i 5 pop., w soboty, niedziele i święta o godz. 1 pop., dla dorosłych o 6.45 i 8.45 wiecz.

BÓL NÓG.

Czy cierpicie na ból w miejscach, oznaczonych na rysunku? Czy łatwo ulegasz przemęczeniu? Czy macie opuszczoną stopę? Najbardziej charakterystyczne są dla opuszczonej stopy bóle w sklepieniu, w podbiciu i pod kostkami; prócz tego zjawiają się często bóle reumatyzmu w nogach, sięgające nawet krzyża.

Nie należy jednak upadać na duchu — cierpiący może ulec na pomoc skuteczną z chwilą, gdy technika ortopedyczna zdobyła się na zdumiewający postęp przez wynalezienie wkładki do obuwia

„PNEUMETTE”

która podnosi wrażliwe sklepienie stopy zapomocą miękkiej poduszeczki powietrznej, prawdziwego małego pneumatyka, (stad znana „PNEUMETTE”).

Znika zmęczenie i osłabienie nóg.

Dotarczony mi przez W. Panów przybór medyczny „Pneumatte” przyniósł mi przedewszystkiem ten pożytek, że obecnie nie odczuwam takiego zmęczenia i osłabienia nóg podczas i po całodziennym uciążliwej pracy, jakie miałem przed użyciem wspomnianego przyboru.

Pomyślnie skutki użycia „PNEUMETTE”.

Do wkładek „Pneumatte” przyzwyczaiłem się łatwo i używam stale, pomyślnie skutki odczuwam.

Z przyboru „PNEUMETTE” jestem bardzo zadowolony.

Z przyboru „Pneumatte” korzystam od dnia 15 z. m. i jestem z niego bardzo zadowolony. Ból nóg po krótkim chodzeniu, a w szczególności uczucie wielkiego zmęczenia rano po wstaniu z pościeli, które uczuwałem w niepokojącym mnie stopniu, ustały po kilku dniach używania „PNEUMETTE”. Obecnie nie chodzę wcale bez tej wkładki, której nie mam nic do zarzucenia.

Zupełne zniknięcie dolegliwości.

Z chęcią stwierdzam, że wkładki powietrzne „PNEUMETTE” posłużyły mi do zupełnego uchylenia dolegliwości z nagiutek.

Ułga w cierpieniach już po krótkim czasie.

Wynalazek W. Panów „PNEUMETTE” jest bardzo skutecznym środkiem i w moich cierpieniach już w tak krótkim czasie ulżył mi bardzo dużo. Za co jestem W. Panom bardzo wdzięczny i nie omieszkać polecić go innym.

Nie mogę włożyć obuwia bez przyboru „PNEUMETTE”.

Niniejszem poczuwam się do milego obowiązku zakomunikowania iż jestem niezmiernie zadowolony z przyboru „PNEUMETTE”.

Od czasu jak go używam zupełnie nie czuję zmęczenia w nogach po kilkogodzinnym chodzeniu, jakiego wymaga moja praca. Przytem dzięki temu przyborowi zaoszczędzam dużo na reparacji obuwia, gdyż tak prędko nie wykrzywiam obcasów. Poradziłam już kilku znajomym Pan. ten przybór i wszyscy są z niego bardzo zadowoleni. Co do mnie to nie mogę włożyć obuwia bez przyboru „PNEUMETTE”.

Znik bólów w stawach stóp.

Niniejszym komunikuję W. Panom, iż dzięki „PNEUMETTOM”, kupionym u W. Panów usunąłem wiele przykrości w chodzeniu. Poza tem Pneumetty wpłynęły u mnie na znik bólow w stawach stóp i nie odczuwam więcej poprzedniego zmęczenia nóg. Powyższe zaświadczam, aby inni cierpiący mogli skorzystać z tak doniosłego wynalazku. J. B. Kupiec, Warszawa.

Wkładki „PNEUMETTE” spełniają znakomicie swoje zadanie.

Niniejszem uprzejmie komunikuję, że z kupionych dla moich córek Melanii i Elwiny wkładki „PNEUMETTE” jestem bardzo zadowolony, gdyż takowe spełniają w najwyższym stopniu swoje zadanie. Córki czują ulgę przy chodzeniu, nie są tak zmęczone jak przedtem i bóle nóg przestały. Mogę polecić te wkładki każdemu kto tylko czuje jakiegokolwiek niedomagania w nogach. Proszę o łaskawe nadesłanie mi pocztą jednej pary „PNEUMETTE” dla mnie wielkości do bucików Nr. 42, gdyż także cierpię na ciągłe bóle w nogach, tem więcej, że jako rolnik muszę być cały dzień na nogach.

J. R. Dzierżawca dóbr w Rosochaczku, Wschodnia Małopolska.

Oryginały listów powyższych są do przejrzania w biurze centrali w Warszawie.

„PNEUMETTE”

nosi się niedostrzeżalnie w każdym obuwia, jest niezwykle lekka i niezniszczalna nawet przy najczęstszym użyciu. W celu przekonania o skuteczności „PNEUMETTE” dajemy ją

DLA WYPRÓBOWANIA NA 8 DNI.

Każdy powinien przekonać się osobiście. Nie należy czekać. Najlepiej dziś jeszcze uczynić próbę i poddać się bezpłatnemu badaniu lekarskiemu, gdyż pacjent nie tylko niczem nie ryzykuje, ale może osiągnąć wiele korzyści

(CZYŻ MOŻNOŚĆ CHODZENIA BEZ BÓLU NIE JEST WARTĄ TEJ PRÓBY?)

Na żądanie każdy otrzymuje wszelkie informacje, oraz badanie bezpłatne. W wypadkach skomplikowanych uskutecznia się również prześwietlenie stóp przy pomocy własnych aparatów Roentgenowskich w Warszawie.

Przedstawicielstwo i skład główny CENTRALA HANDLOWA pow. Warszawskiej, Warszawa, Długa 50 (Pasaż Simensa).

Bezpłatna porada i sprzedaż odbywa się z udziałem fachowo - wyszkolonego personelu.

W Łodzi, w Firmie F. Gredziński i S-ka Piotrkowska № 53

w Warszawie w Centrali Handlowej Pow. Warszawskiej S.A. Długa 50

„ w Firmie F. Gredziński i S-ka, Marszałkowska 130

„ „ „ Astris, Drogeria i Perfumerya, Nalewki 39

w Bielsku w Firmie Philipp Flaume.

w Bydgoszczy w Firmie Mercedes.

Z piśmiennymi zapytaniami należy zwracać się do

Centrali Warszawskiej pow. Warszawskiej oddział „Pneumette”, Warszawa, Długa № 50.

Sala Filharmonji — ul. Prez. Narutowicza 20.

W niedzielę, d. 9 listopada b. r. o g. 4 pop.

DLA DZIECI!

BAJKI — Halina Starska
(artystka teatru miejsk.) ulub. publiczności

Humor — Jan Mroziński
(artysta teatru miejskiego) w specjalnym dzieciennym repertuarze: opowiadania, zagadki, wspólna zabawa z dziećmi.

Tańce — Elwina Wieczorkowska
(w tańcach ludowych).

Muzyka — Kwintet artystyczny na balafajkach.
Przy fortepianie: A. Jodliński.

Bilety od 1 zł. do 3 zł. już do nabycia codziennie w kasie Filharmonji № 1. 813

Motor

gazowy (sanny) lub Diesla siły od 80 do 100 HP **poszukiwany.**

Oferty z warunkami składać do firmy Sz. Lewi Cegielniana 23. 835-1

CZAJNIK

„wydajna”

DLATEGO NAJTAŃSZA i ZARAZEM NAJLEPSZA HERBATA w UŻYCIU.

KONCESJONOWANE

Biuro przepisowań na maszynie

Podaj w sprawach **PODATKOWYCH** do Urzędów **SKARBOWYCH**, instytucji Państwowych, Władz Samorządowych i t. p. Złatwia się również tłumaczenia z obcych języków

M. Augenfisz
PIOTRKOWSKA 56 (w podwórzu).

„Renaissance”

Nowo - otwarty hotel — pensjonat w

ZAKOPANEM, ul. Chałubińskiego

poleca słoneczne pokoje z pierwszorzędnym urządzeniem.

Ceny przystępne.

Ceny przystępne.

Orkiestra Filharmoniczna w Łodzi.

SALA FILHARMONJI.

W niedzielę, dn. 9 listopada 1924 r. o godz. 12 w poł.
5-ty PORANEK SYMFONICZNY (LUDOWY)
Dyrekcja: BRONISŁAW SZULC
Solista: EDWARD PRĄDMOWSKI (fortepian).

W programie m. in.:

GRIEG: PEER-GYNT SUITA I
Grieg: Uwertura Jesień, Grieg: Sigurd Jorsalfar, Liszt: Koncert fortepianowy A-dur.

We wtorek, dn. 11 listopada 1924 r. o godz. 8.45 wiecz.
6-ty WIELKI KONCERT SYMFONICZNY
(16-ty z 1 cyklu abonamentowego)

Ostatni koncert pod dyrekcją **OSKARA FRIEDA**
Solista: **ALEKSANDER BOROWSKI** (genialny pianista).
W programie: **P. CZAJKOWSKI: SYMFONJA № 3** (Patetyczna), **CZAJKOWSKI: Koncert fortepianowy**, oraz utwory solowe **Prokofiewa, Strawińskiego i in.**
Członkowie Towarzystwa Filharmonicznego otrzymują 20 proc. rabatu.

Kasa L.O.F. przyjmuje zapisy na członków T-wa Filharmoniczn.

Dr. med. S. Niewiażski
Choroby skórne i weneryczne.
Przyjmuje od 4 do 8 popoł.
Sienkiewicza 34

Dr. med. M. Heller
Choroby skórne i weneryczne.
Sienkiewicza 52 (róg Nawrot).
12-2 i 4-7. Pn. 4-5.

Dr. med. BRAUN
Poludniowa Nr. 23
Specjalista chorób skórnych i wenerycznych. Przyjmuje od 8-10 i 1-2 i od 4-8

BOTY KAŁOSZE
Ciepłe pantofki
Wyborowe gatunki poleca
K. PETERSILGE
Piotrkowska 93

Dyrekcja koncertów: Alfred Stranch. Tel. 13-85
SALA FILHARMONJI
JUTRO, o godzinie 8.30 wieczór GRA SEWERYN EISENBERGER
— Bilety w kasie Filharmonji. —

Dr. E. Ekkert
Kilńskiego 143
trzeci dom od głównej.
Choroby skórne, weneryczne i dróg moczowych.
Godz. przyjęć od 12-3 i od 7-9 w. Pn. od 3-4. 763825

Sala Filharmonji Narutowicza 18.
Dla uczczenia siódmej rocznicy nadania deklaracji Balfoura, odbędzie się w **środe, dnia 5 listopada o godz. 8.30 wiecz.**
WIELKI WIEC LUDOWY
na którym przemawiać będzie poseł na sejm, członek Sjon. Kom. Akc.

Dr. Ozjasz Thon
— na temat —
„Nasze widoki w Palestynie w najbliższej przyszłości,
Karty wstępu do nabycia w biurze Organizacji Sjonistycznej, Cegielniana 4 w godzinach biurowych, a w dniu wcz. w Sali Filharmonji.

Dr. J. M. KALTRECHT
Akuszerka i choroby kobiece.
Piotrkowska 26
przyjmuje od 10-12 i 4-6

Samodzielny Kierownik Fabryki POŃCZOCH
w dziale handlowym. Wieloletnia praktyka. Bilansista. Sprzedawca. Wojażer. Obecnie na stanowisku, pragnie zmienić posadę. Najlepsze referencje.
Oferty do adm. „Republiki” sub. „C. U”

Dr. med. Borzekowska
Choroby kobiece, akuszerka.
Przyjmuje 5-7. Cmentarna 3. (róg Konstancyńskiej). 7478

LECZNICA
dla przychodzących chorych i Instytut Roentgenowski
przy ul. Zgierskiej 17. — Tel. 16-33
Dr. Rakowski uszu, nosa i gardła — od 9-11 i od 2-3 po poł.
Dr. Goldstein-Polak choroby oczu — od 11 i pół-1.
Dr. Różaner weneryczne i skórne — 9-10 i pół 1-2.
Dr. Justman choroby nerw. od 11 i pół-2
Dr. Rozenwajg choroby dzieci — 10-11 i 3-4 po poł.
Dr. Papierny choroby kobiet i akusz. od 11 i pół-1.
Dr. Kantor chirurg. — od godz. 2-3.
Dr. Weinberg wewnętrzne od 4-5.30
Dr. Stupel gab. Roentgen. — od 3-6.
Zastrzyki. — Masaże. — Elektryzacja. Szczerzenie opsy. Przy lecznicy otworzony został Instytut Roentgenowski dla prześwietlań i zdjęć. Lampa kwarcowa Elektryczny Inhalatorjum Wszelkie analizy (krew, mocz i płwocin).
Wizyty do domu.
— — — Porada zł. 2. — — —

Dr. med. A. Szmigiel
Choroby nerwowe i umysłowe. (Psychoterapia. Leczenie wad wymowy: jankania się, belkotania i innych).
Przyjmuje od 5 do 7
Cegielniana 6

Posady.
Zdolna panienska kroju i szycia poszukuje pracy po domach. Łaskawe oferty proszę złożyć do „Republiki” pod № 666. 8728-3
Zdolna szwaczka poszukuje szycia w domach prywatnych. Oferty pod szwaczkę P. R. 8752-3
Zdolna krawcowa poszukuje szycia w domach prywatnych. Wiadomość: ul. Północna № 21 21, B. Zinger. 8753-3
Poszukuje inteligentnej panienski do dwójga dzieci na pół dnia Nowocześniejsza 12, m. 15; g. 3-4. 8838

Leżarko-Dentysta F. SEIDENGART
Łódź, Zawadzka 10.
Przyjmuje codziennie od 10-1 i od 3-7 pp.

Kierownika-pedagoga izraelity
poszukuje większy „Dom Sieroi” (Internat) w Łodzi. Pisemne zgłoszenia z życiorysem, odpisem świadectw oraz referencjami pod adr. E. Toruńczykówna, Łódź, Piotrkowska 55. 8830

Pokój umebłowany
natychmiast do wynajęcia. Tamże drugi pokój do wynajęcia bez mebli. Oferty snb. „543” w administr. „Republiki” 8829

SZKOŁA TANCA
w. LIPIŃSKIEGO — Ewangelicka 17. 3 p.
Do grupy listopadowej może się zgłosić jeszcze kilka osób. Zapisy między 12-2 i 5-8 (front, 3 piętro). 8811

Samochód
cztero-cylindrowy w dobrym stanie do sprzedania, 6-cio osobowy, marki Laurentz Klemens, cena przystępna, obejrzeć można w każdy dzień, ul. Wierzbowa № 22. 8808-3

Kupno i sprzed
gliczny dębowy, czarny kredens o 2 lustra i 6 drzwi, 6 dębowych czarnych krzesel oraz toaleta do sprzedania. Oferty pod A 2360 do adm. „Republiki” 8762-2
Kuszerka Drzymałowa powróciła przyjmując panie. Piotrkowska № 223 m. 25. 076-15
Kuszerka — Kapiecka, przyjmuję zamówienia mieszkowe i zamiejscowe. Rzgowska 7 m. 42. 8520-15

Lokale.
Do wynajęcia duży pokój z elektrycznym oświetleniem i urządzeniem całym lub częściowym. Al. 1 Maja 15, m. 10, front, od g. 12-1 do 3-ej. 8814

Nauka i wychow
EBRAJSKIEGO i przedmiotów judaistycznych udziela ratynowany nauczyciel szkół prywatnych. Wiadomość u Tenenbaum Piotrkowska 128

Dyplomowana nauczycielka udziela lekcji. Wiadomość od 2 do 4 Piotrkowska 50 m. 5.

Abiturjentka szkoły im. Orzeszkowej udziela lekcji. Specjalność: polski, matematyka, Andrzejka № 24 m. 7.

Stenografii listowno nie wycza szybko, gruntownie, tanio. Redakcja „Stenografii Polskiego” Warszawa, Hoza 50/46. Zadzajcie bezpłatnej informacji. Stenogramom bezpłatny numer. 8155-15

Stacja dla ucznia lub uczennicy z dobrego domu i utrzymaniem przy inteligentnej izraelickiej rodzinie. Tamże korepetycje i początki muzyki. Oferty „Stacja” 8777-3

Zagubione dokumenty
Zgubiono paszport Rojzy Herszkowicz. Wiadomość Cweighaft ul. Konstancyńska 9.

Ostrzegamy iż zagubiony w sumie № 4922 w sumie zł. 223 wystawcy sp. Handel. „Galanterja” Kraków takowy wnieśliśmy do Stradom № 12 576-7

Zgubiono portfel z dokum. i ta m. Herszkowicza łaskawo znaleźć zechce zwrócić Herszkowicz Kamienna 9.

Amerikanin udziela lekcji ang. elskiego oraz konwersacji dowiadywać od 1-3. Pomorska 22 I piętro, front, m. 4 8815-3

STENOGRAFJI wyucza listownie, szybko, jaknajdokładniej (gwarancja) Instytut Stenograficzny — Warszawa Mokotowska № 39. Zadzajcie obszernych bezpłatnych prospektów. 8472

Uczennica 8-jej klasy, specjalistka do polskiego, matematyki, historii poszukuje lekcji, 1 złoty za godzinę. Oferty do „Republiki” sub. „Specjalistka”. 8761

Nauczycielka gimnazjum poszukuje pokoju ewentualnie za lekcje. Oferty sub. „Spokój”

Przygotowany nauczyciel przygotowuje do egzaminu w zakresie 7-mio kl. szkoły powszechnej i młodszych klas gimnazjum. Oferty do „Republiki” pod „E. W.”

Zgubiono kwit składowy za № 47 z 24.VI 1924 r. od firmy M. M. Kolecki na imię B. Jędrzejka. 8819-3

Zgubiono paszport wydany w Ameryce na imię Lezer Okonowski. 8823-3

Zgubiono księga o brotowa wraz z kilkoma fakturami. Uprasza łaskawo go znaleźć o zwroćcie pod adres: Szmul Liss, Brzeska 2. 8819-3

Zgubiono kwit składowy za № 47 z 24.VI 1924 r. od firmy M. M. Kolecki na imię B. Jędrzejka. 8819-3

8 ZŁOTYCH
1 kopa świeżych do gotowania
również 1 mendel (15 sztuk) za 2 złote sprzedaje znana firma
E. Pieczątko ŁÓDŹ, WSCHODNIA № 18, Telefon 27-72.
Uwaga: Masło śmietankowe jak również inne gatunki masła po cenach najtańszych. 8782-2

TOWARZYSTWO TEATRALNE „THALIA”.
Teatr Niemiecki w Scali. — Dyr. Dr. Lohan
DZIŚ, o godz. 8.15 wiecz.
KIKI komedia w 3 aktach
Andrzeja Picarda.
JUTRO, o godz. 8.15 wiecz. **PREMJERA!**
HEDDA GABLER sztuka w 4 aktach
H. IBSENA.
— Bilety w kasie teatru. —

Do
P. P. Pracodawców m. Łodzi i pow. łódzkiego.

Kasa Chorych m. Łodzi przystępuje z dniem dzisiejszym do układania jednorazowego spisu ubezpieczonych, obejmującego wszystkie osoby, jakie w miesiącu październiku pozostawały w zatrudnieniu, uzasadniającem członkostwo w Kasie Chorych.
W tym celu wszyscy P. P. Pracodawcy otrzymają do wypełnienia listy imienne pracowników, zaopatrzone w stosowne rubryki.
Ze względu na doniosłość, jaką spis powyższy posiada zarówno dla Kasy Chorych jak i P. P. Pracodawców, P. P. Pracodawcy proszeni są o szczególnie ścisłe i dokładne wygotowanie wzmiankowanych list.
Termin składania tychże upływa z dniem 20-go listopada r. b.
P. P. Pracodawcy, którym listy nie zostaną doręczone, zechcą zgłaszać się po ich odbiór do Biura Centralnego Kasy Chorych, ul. Wólczańska № 225.
Kasa Chorych m. Łodzi
(—) Inż. L. Szuster p. o. Dyrektor. (—) Fr. Kalużyński Przewodniczący Zarządu.
8821

Dr. Ludwik FALK
Choroby skórne i weneryczne
Leczenie Rentgenem i kwarcową lampą. Przyjm. od 10-12 i 5-7.
Nawrot № 7. Telefon 28-07.

S. LIBERMAN KRAWIEC DAMSKI
ul. Dzielna № 1
zawładania niniejszym Sz. Klientele, iż otrzymał oryginalne modele paryskie na sezon zimowy.
Uwaga: Na żądanie Sz. Klienteli, robota może być wykonana w przeciągu 48 godzin.
— CENY PRZYSTĘPNE. —

Samochód
cztero-cylindrowy w dobrym stanie do sprzedania, 6-cio osobowy, marki Laurentz Klemens, cena przystępna, obejrzeć można w każdy dzień, ul. Wierzbowa № 22. 8808-3